

Η ΓΗ ΤΗΣ ΕΛΙΑΣ

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής | Σχολή Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού | Τμήμα Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής

Κασσιανή Μαργούδη | Κωνσταντίνα – Βασιλική Σταματάκη |

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια : Διονυσία Φράγκου

Αθήνα ,Σεπτέμβριος 2021

ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία εξετάστηκε από την κάτωθι εξεταστική επιτροπή (συμπεριλαμβανομένου και του εισηγητή).

Διονυσία Φράγκου
(επιβλέπουσα καθηγήτρια)

Δρ. Λουκία Μάρθα
(μέλος εξεταστικής επιτροπής)

Δρ. Μαρία Μοίρα
(μέλος εξεταστικής επιτροπής)

Οι κάτωθι υπογεγραμμένες Κασσινή Μαργούδη του Αποστόλου με Αριθμό Μητρώου 16006 και η Κωνσταντίνα – Βασιλική Σταματάκη του Εμμανουήλ με Αριθμό Μητρώου 16109, φοιτήτριες του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής, της σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού, του τμήματος Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής, δηλώνουμε υπεύθυνα ότι :

Είμαστε συγγραφείς της παρούσας πτυχιακής εργασίας. Επίσης όλες οι πηγές που κάναμε χρήση των δεδομένων τους, είτε λέξεις, είτε ιδέες, αναφέρονται όλες στο τέλος της εργασίας μας.

Τέλος, βεβαιώνουμε ότι η παρούσα εργασία έχει συγγραφεί από εμάς και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας, τόσο δικιάς μας, όσο και του Πανεπιστημιακού Ιδρύματος.

Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μας ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μας.

Η δηλούσα

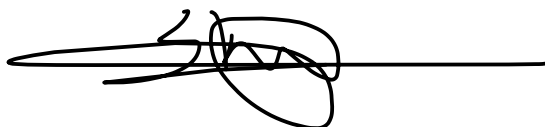
Κασσιανή Μαργούδη

1

Η δηλούσα

Κωνσταντίνα – Βασιλική Σταματάκη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1.Εισαγωγή.....	σελ. 3
1.1 Η έννοια της αειφόρου σχεδίασης.....	σελ. 3
2.Θεωρητικό και ερμηνευτικό πλαίσιο.....	σελ. 5
2.1. Αειφόρος ανάπτυξη.....	σελ. 4
2.1.2 Ιστορικά στοιχεία.....	σελ. 6
2.1.3 Ορισμοί.....	σελ. 7
2.1.4 Η εξέλιξη της αρχής της αειφόρου ανάπτυξης.....	σελ. 12
2.1.5 Η έννοια της αειφόρου ανάπτυξης.....	σελ. 12
2.1.6 Σκοποί και στόχοι της αειφόρου ανάπτυξης.....	σελ. 13
2.1.7 Βασικές αρχές της αειφόρου ανάπτυξης.....	σελ. 14
2.1.8 Αειφόρος τουριστική ανάπτυξη.....	σελ. 15
2.1.8.1 Βασικές αρχές και ερμηνείες του αειφόρου τουρισμού.....	σελ. 15
2.2 Εννοιολογικά προβλήματα.....	σελ. 16
2.2.1 Μη βιώσιμη επένδυση.....	σελ. 16
2.2.2 Πρόληψη δημιουργίας αποβλήτων.....	σελ. 16
2.2.3 Στρατηγικές πρόληψης αποβλήτων.....	σελ. 17
2.2.4 Κλιματική αλλαγή.....	σελ. 17
2.2.5 Απώλεια βιοποικιλότητας.....	σελ. 18
2.3 Μορφές τουρισμού.....	σελ. 18
2.3.1 Ιστορική αναδρομή.....	σελ. 18
2.3.2 Ανάλυση μορφών τουρισμού.....	σελ. 19
2.4 Τύποι ξενοδοχειακών καταλυμάτων.....	σελ.22
3. Άρης Κωνσταντινίδης.....	σελ. 24
4. Μοτέλ Ξενία Αρχαίας Ολυμπίας.....	σελ. 28
4.1 Περιοχή Μελέτης : Ιστορία.....	σελ. 28
4.2 Περιοχή Μελέτης : Κλιματικά δεδομένα.....	σελ. 30
4.3 Περιοχή Μελέτης : Τοπικά Υλικά.....	σελ. 33
4.4 Ανάλυση Υπάρχουσας Κατάστασης.....	σελ. 38
4.5 Φωτογραφίες Περιοχής Μελέτης.....	σελ. 39

5. Προτεινόμενη σχεδιαστική λύση.....σελ.51

6. Πηγές.....σελ.67

1.Εισαγωγή

Οι περισσότερες εμπορικές βιομηχανίες στις μέρες μας, ιδιαίτερα στον ξενοδοχειακό τομέα ,αποτελούν ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια στην μείωση του ενεργειακού μας αποτυπώματος. Ο λόγος είναι ότι λειτουργούν είκοσι τέσσερις ώρες την ημέρα, επτά μέρες την εβδομάδα καθ'όλη την διάρκεια του έτους.

Η πρώτη επαφή με την βιώσιμη ανάπτυξη έγινε το 1987 αποτέλεσμα της οποίας ήταν η ιδέα του βιώσιμου σχεδιασμού. Ο βιώσιμος σχεδιασμός μπορεί να εφαρμοστεί μέσω ορισμένων στρατηγικών όπως η ενεργειακή αποδοτικότητα, η μείωση σπατάλης του νερού, η ανακύκλωση και ο πράσινος σχεδιασμός. Εφαρμόζοντας τις παραπάνω στρατηγικές μπορούμε να συμβάλλουμε στην μείωση της περιβαλλοντικής επιβάρυνσης.

Στον κατασκευαστικό τομέα ο πράσινος σχεδιασμός εφαρμόζεται μέσω ορισμένων τακτικών οι οποίες περιλαμβάνουν την διατήρηση ενέργειας και νερού, την χρήση οικολογικών υλικών και την ενημέρωση των χρηστών σχετικά με αυτόν. Σκοπός των πράσινων καταλυμάτων είναι όχι μόνο η διάσωση του περιβάλλοντος, αλλά και η ευχαρίστηση και η άνεση των επισκεπτών. Δυστυχώς ένα μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού είναι προκατειλημμένο προς τον πράσινο σχεδιασμό γιατί πιστεύουν ότι δεν συνδέεται με την πολυτέλεια.

Η συγκεκριμένη εργασία έχει ως αντικείμενό της τον οικολογικό και αειφορικό σχεδιασμό τουριστικών καταλυμάτων, τόσο στην Ελληνική όσο και στη διεθνή εμπειρία.

Σκοπός της εργασίας αυτής είναι η διερεύνηση της σχέσης αειφορίας και του τουρισμού μέσω της νομοθεσίας που αφορά τα πράσινα κτήρια, τον αειφορικό τουρισμό και τα ξενοδοχειακά καταλύματα.

1.1 Η έννοια της αειφόρου σχεδίασης

Αειφόρος σχεδίαση (ονομάζεται επίσης και περιβαλλοντικός σχεδιασμός, περιβαλλοντικά βιώσιμη σχεδίαση, φιλική προς το περιβάλλον σχεδίαση, κ.λπ.) είναι η φιλοσοφία του σχεδιασμού φυσικών αντικειμένων, κτιρίων και δομημένου περιβάλλοντος, καθώς και υπηρεσιών οι οποίες θα συμμορφώνονται με τις αρχές της κοινωνικής, οικονομικής και οικολογικής βιωσιμότητας. Η πρόθεση της αειφόρου σχεδίασης είναι «η εξάλειψη των αρνητικών επιπτώσεων στο περιβάλλον μέσα από τον επιδέξιο και ευαίσθητο σχεδιασμό». Οι εφαρμογές της αειφόρου σχεδίασης στοχεύουν στη χρήση ανανεώσιμων πόρων, σε όσο το δυνατόν λιγότερες

επιπτώσεις στο περιβάλλον, και στη σύνδεση του ανθρώπου με το φυσικό περιβάλλον.

“Το γενικό πρόβλημα δεν ξεκινάει από την μόλυνση, αλλά από τον ακατάλληλο σχεδιασμό. Αν οι άνθρωποι διαχειριζόμασταν πιο έξυπνα τα προϊόντα, τα εργαλεία, τα εργοστάσια, τα έπιπλα, τις κατοικίες, τις πόλεις και πολλά άλλα εξαρτήματα, τότε δεν θα χρειαζόταν να ασχολούμαστε με θέματα όπως η μόλυνση και η σπατάλη. Ο καλός σχεδιασμός θα μας έδινε αφθονία υλικών, ατελείωτη επαναχρησιμοποίηση υλικών και ευχαρίστηση.”

(The Upcycle by authors Michael Braungart and William McDonough, 2013.)

Ο αειφόρος σχεδιασμός είναι μία δυναμική ισορροπία μεταξύ της οικονομίας και της κοινωνίας, που προορίζεται για τη δημιουργία μακροχρόνιων σχέσεων μεταξύ του χρήστη και του αντικειμένου/υπηρεσίας και, τέλος, σέβεται και λαμβάνει υπόψη τις περιβαλλοντικές και κοινωνικές διαφορές. Καθημερινά παίρνονται σχεδιαστικές αποφάσεις οι οποίες έχουν αντίκτυπο στην αειφόρο ανάπτυξη και έχουν ως θεμέλιό τους τη μέριμνα για τις ανάγκες των μελλοντικών γενεών. Η αειφορία και ο σχεδιασμός είναι δύο στενά συνδεδεμένες έννοιες. Το μέλλον μας πάντα βασίζεται στο σχεδιασμό, είτε με τη μορφή προϊόντων, είτε με τη μορφή υπηρεσιών και επιχειρήσεων. Όλα τα παραπάνω μπορούν να συμβάλλουν στη βιωσιμότητα. Η αειφορία μπορεί να θεωρηθεί ως ένα πόρισμα της συνέχισης. Δηλαδή, ό,τι είναι βιώσιμο έχει τη δυνατότητα να συνεχιστεί σε βάθος χρόνου.

Παρακάτω αναφέρονται μερικές αρχές/κανόνες της βιώσιμης σχεδίασης.

- Χρήση υλικών χαμηλής πρόσκρουσης: μη τοξικά, παραγόμενα με βιώσιμο τρόπο ή ανακυκλωμένα υλικά που απαιτούν λίγη ενέργεια για επεξεργασία
- Ενεργειακή απόδοση: εκμετάλλευση διαδικασιών παραγωγής που απαιτούν λιγότερη ενέργεια για την παραγωγή προϊόντων
- Συναισθηματικά ανθεκτικό σχέδιο: μείωση της κατανάλωσης και της σπατάλης των πόρων αυξάνοντας την ανθεκτικότητα των σχέσεων μεταξύ ανθρώπων και προϊόντων, μέσω του σχεδιασμού
- Σχεδιασμός για επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση: Τα προϊόντα, οι διαδικασίες και τα συστήματα θα πρέπει να σχεδιάζονται για να επιτύχουν σε μια εμπορική «μετά θάνατον ζωή». Anastas, Paul T.; Zimmerman, Julie B. (2003). "Peer Reviewed: Design Through the 12 Principles of Green Engineering". *Environmental Science & Technology*.
- Η στοχοποιημένη ανθεκτικότητα, και όχι η αθανασία, πρέπει να είναι ένας στόχος σχεδιασμού. (Anastas, Paul T.; Zimmerman, Julie B. (2003). "Peer Reviewed: Design Through the 12 Principles of Green Engineering". *Environmental Science & Technology*.)
- Η ποικιλία υλικών στα προϊόντα πολλών συστατικών θα πρέπει να ελαχιστοποιείται για την προώθηση της αποσυναρμολόγησης και της διατήρησης της αξίας τους. (Anastas, Paul T.; Zimmerman, Julie B. (2003). "Peer Reviewed: Design Through the 12 Principles of Green Engineering". *Environmental Science & Technology*.)

- Τα βιώσιμα πρότυπα σχεδιασμού και οι οδηγοί σχεδιασμού έργων καθίστανται επίσης όλο και περισσότερο διαθέσιμοι και αναπτύσσονται έντονα από ένα ευρύ φάσμα ιδιωτικών οργανισμών και ατόμων. Υπάρχει επίσης ένα πλήθος νέων μεθόδων που προκύπτουν από την ταχεία ανάπτυξη αυτού που έχει γίνει γνωστό ως «επιστήμη της βιωσιμότητας» που προωθείται από μια μεγάλη ποικιλία εκπαιδευτικών και κυβερνητικών θεσμών.
- Αντικατάσταση υπηρεσιών: αλλαγή του τρόπου κατανάλωσης προϊόντων από ιδιώτες σε παροχή υπηρεσιών που παρέχουν παρόμοιες λειτουργίες, π.χ. από την κατοχή ενός ιδιωτικού αυτοκινήτου στην παράδοση του αυτοκινήτου σε μία μάντρα. Ένα τέτοιο σύστημα προωθεί την ελάχιστη χρήση πόρων ανά μονάδα κατανάλωσης (π.χ., ανά οδηγό). (Ryan, Chris (2006). "Dematerializing Consumption through Service Substitution is a Design Challenge". *Journal of Industrial Ecology*. 4(1). doi:10.1162/108819800569230)
- Ανανεώσιμοι πόροι: τα υλικά πρέπει να προέρχονται από κοντινά μέρη (τοπικά ή βιολογικά), ανανεώσιμες πηγές με βιώσιμη διαχείριση που μπορούν να κομποστοποιούνται όταν εξαντληθεί η χρησιμότητά τους.

2.Θεωρητικό και ερμηνευτικό πλαίσιο

2.1. Αειφόρος ανάπτυξη

Η αειφορία στον τομέα του τουρισμού, ή ο πράσινος τουρισμός, αφορά την επιθυμία για μια ισόρροπη προσέγγιση του τουριστικού σχεδιασμού. Σύμφωνα με το Bramwell, 1990 ο πράσινος τουρισμός αναβαθμίζει τα τοπικά πολιτιστικά στοιχεία, λειτουργεί κάτω από τον έλεγχο των τοπικών κοινωνιών, παρέχει απασχόληση και διατηρεί τα οικονομικά οφέλη εντός αυτών. Ο παραπάνω ορισμός πολλές φορές δεν τηρείται, καθώς τα οικονομικά οφέλη διαφεύγουν των τοπικών κοινοτήτων προς το εξωτερικό. Από την πλευρά της τουριστικής βιομηχανίας, ο πράσινος τουρισμός αποτελεί ένα μήνυμα προς τους τουρίστες σχετικά με θέματα εξοικονόμησης ενέργειας. (Φώτης Κιλιπίρης, 2006)

Κατηγορία τουρίστα	Συμπεριφορά
Αδρανής (inactive)	Κανένα ενδιαφέρον για το περιβάλλον
Περιστασιακός (mainstream)	Περιστασιακό ενδιαφέρον
Πράσινος (green) αποφάσεις του	Υιοθετεί "πράσινη λογική" στις

Πρωτοπόρος (leading edge)
αποφάσεις του

Πλήρης ενσυνείδητη δράση στις

[English tourism board, 1992]

2.1.2 Ιστορικά στοιχεία

Από την δεκαετία του 1980 άρχισαν να εμφανίζονται προβλήματα που αφορούσαν το περιβάλλον και αυτόματα αυτό άρχισε να απασχολεί τις κυβερνήσεις ,τις επιχειρήσεις αλλά και του πολίτες. Παράλληλα άρχισε να γίνεται έντονη η κριτική κατά της βαριάς βιομηχανίας, η οποία ήταν και ο κύριος υπεύθυνος για την περιβαλλοντική μόλυνση. Ακόμα και οι βιομηχανίες που άφηναν λιγότερους ρύπους στο περιβάλλον, όπως είναι η τουριστική βιομηχανία, άρχισαν να γίνονται στόχος της κριτικής. Τα βασικά περιβαλλοντικά προβλήματα όπως το φαινόμενο του θερμοκηπίου , η όξινη βροχή, η καταστροφή του στρώματος του όζοντος, η μόλυνση των θαλασσών, η αποψίλωση των δασών και η μείωση της βιοποικιλότητας στην φύση, άρχισαν να γίνονται έντονα. Έτσι έγινε άμεση η ανάγκη για εύρεση ενός τύπου ανάπτυξης που θα ήταν ταυτόχρονα βιώσιμο για το περιβάλλον , την κοινωνία και την οικονομία.

Από το 1972, η έννοια της αειφόρου ανάπτυξης είχε εμφανιστεί όταν η <<Ομάδα της Ρώμης >>(Club of Rome) , δημοσίευσε μία έκθεση που είχε σαν τίτλο << Τα όρια της ανάπτυξης >>(Limits of Grow). Η έκθεση αυτή είχε προβλέψει ότι, αν η τότε παρούσα οικονομική δραστηριότητα συνεχιζόταν με τους ίδιου ρυθμούς , τα όρια της ανάπτυξης θα εξαντλούνταν μέσα στα επόμενα εκατό χρόνια.

Λόγω αυτής της δημοσίευσης, ξεκίνησαν πολλές συζητήσεις που είχαν σαν αποτέλεσμα την δημιουργία διεθνών συνεδρίων, που ένα από τα πιο γνωστά, ήταν αυτό της Στοκχόλμης το 1972.

Η αειφόρος ανάπτυξη σαν έννοια ήταν γνωστή από τις αρχές του 1970, όμως η ευρεία χρήση του όρου ξεκίνησε μετά την έκδοση του πορίσματος << Κοινό μας Μέλλον >>(Our common Future) από την Παγκόσμια Επιτροπή για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη (World Commission on Environment and Development- WCED) το 1987. Η Παγκόσμια Επιτροπή δημιουργήθηκε από την Γενική συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, πρόεδρος της οποίας ήταν ο Πρωθυπουργός της Νορβηγίας Gro Harlem Brundtland. Ακόμα και σήμερα ο ορισμός του Brundtland για την αειφόρο ανάπτυξη , είναι ο πιο γνωστός και διαδεδομένος.

Η Τεχνική Προστασίας Περιβάλλοντος είναι μία γνωστική περιοχή που ομαδοποιεί όλες τις δυνατές εφαρμογές της επιστήμης του μηχανικού, που έχουν σαν σκοπό την επίλυση προβλημάτων που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος. Κάποια χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι τα εξής :

- Η εξασφάλιση επαρκούς και ποιοτικά άψογης ύδρευσης
- Ο καθαρισμός των υγρών αποβλήτων
- Η σωστή διαχείριση των στερεών αποβλήτων
- Ο έλεγχος της περιβαλλοντικής ρύπανσης

Επίσης η Τεχνική Προστασίας Περιβάλλοντος ασχολείται και με και με τις κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις από την επίλυση των παραπάνω παραδειγμάτων ή άλλων παραπλήσιων. Επιπροσθέτως, προσεγγίζει θέματα που έχουν να κάνουν με τη δημόσια υγεία και τη διαχείριση επικινδυνότητας. (Φώτης Κιλιπίρης, 2006)

2.1.3 Ορισμοί

- Αειφόρος ή βιώσιμη ανάπτυξη είναι η ανάπτυξη εκείνη που ικανοποιεί τις ανάγκες του παρόντος χωρίς να θέτει σε κίνδυνο ή να δεσμεύει την ικανότητα των μελλοντικών γενεών να ικανοποιήσουν τις δικές τους ανάγκες (WCED1987 : Μαραβέγιας και Ταλιούρης, 2009)
- Για να είναι αειφόρος ή βιώσιμη η ανάπτυξη πρέπει να εξισορροπεί τους οικονομικούς, κοινωνικούς και περιβαλλοντικούς στόχους της κοινωνίας, έτσι ώστε να μεγιστοποιεί την ευημερία του παρόντος, χωρίς να διακυβεύει την ικανότητα των μελλοντικών γενεών να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους. (Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 2002)
- Αειφόρος ανάπτυξη σημαίνει να βασίζονται οι αναπτυξιακές και περιβαλλοντικές πολιτικές σε μία ανάλυση κόστους-οφέλους και σε μία προσεκτική οικονομική ανάλυση που θα ενδυναμώνει την περιβαλλοντική προστασία και θα οδηγεί σε αυξανόμενα και διατηρήσιμα επίπεδα ευημερίας. (World Bank, 1992 : www.worldbank.org)
- Αειφόρος αναπτυγμένη είναι η κοινωνία που μπορεί να υπάρχει για γενεές και γενεές, που μπορεί να βλέπει αρκετά μακριά, που είναι αρκετά ευέλικτη και σοφή, ώστε να μην υποθάλπει ούτε τα φυσικά,

ούτε τα κοινωνικά της υποστηρικτικά συστήματα. (Meadows et al., 1995 : Φλογαΐτη, 2005)

- Η ανάπτυξη είναι αειφόρος όταν βελτιώνει την ποιότητα ζωής στο πλαίσιο των ορίων που θέτει η φέρουσα ικανότητα των οικοσυστημάτων που υποστηρίζουν την ζωή. (WWF 1991: www.wwf.gr)

Στις μέρες μας γίνεται συχνά ιδιαίτερη αναφορά στον όρο ανάπτυξη και στους δείκτες ανάπτυξης. Ο όρος ανάπτυξη ,βασικά, αναφέρεται στις έννοιες της κοινωνικής προόδου και της ευημερίας, δηλαδή στη βελτίωση των υποδομών και των συνθηκών διαβίωσης, καθώς και του μορφωτικού επιπέδου, του πολιτισμού, των δημοκρατικών ελευθεριών κτλ. Συχνά, όμως, ο όρος «ανάπτυξη» ισοδυναμεί με τη μεγέθυνση των οικονομικών μεγεθών, δηλαδή την αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος μιας χώρας. Η οικονομική ανάπτυξη θεωρείται συνεπώς το κυριότερο μέτρο έκφρασης της προόδου. Ο όρος «βιώσιμη ανάπτυξη» ή «αειφόρος ανάπτυξη» (sustainable development), εμφανίζεται με την ίδια συχνότητα που εμφανίζεται και ο όρος ανάπτυξη. Στην Ελλάδα χρησιμοποιείται και ο όρος «πράσινη ανάπτυξη». Η χρήση των όρων αυτών γίνεται για την περιγραφή επενδύσεων σε Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ), κατασκευής ενεργειακών κτιρίων, καινοτόμων κυκλοφοριακών μέτρων κτλ. Ο όρος «βιώσιμη ανάπτυξη», καλείται να περιγράψει οποιαδήποτε επένδυση, τεχνολογία ή μέτρο ενσωματώνει στοιχεία περιβαλλοντικής προστασίας και ενεργειακής εξοικονόμησης.

Ο ορισμός της βιώσιμης ανάπτυξης δόθηκε από την Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη (Εκθεση Brundtland) (UN, 1987). Σύμφωνα με αυτόν, αναφέρεται «η δυνατότητα να γίνει η ανάπτυξη βιώσιμη – να εξασφαλιστεί ότι απαντά στις ανάγκες του σήμερα χωρίς να περιορίσει τη δυνατότητα των ερχόμενων γενεών να αντιμετωπίσουν τις δικές τους ανάγκες». Υπό αυτή την έννοια, η βιώσιμη ανάπτυξη επαναπροσδιορίζει τις σχέσεις μεταξύ της Οικονομίας και του Περιβάλλοντος, προτείνει νέες κατευθύνσεις και θέτει νέες προτεραιότητες για την Περιβαλλοντική Διαχείριση. Αυτός είναι ένας ποιοτικός ορισμός της έννοιας της βιώσιμης ανάπτυξης, ο οποίος δεν ειδικεύεται στα κριτήρια που απαιτούνται, για την αξιολόγηση μιας πρακτικής ή μιας τεχνολογικής δυνατότητας για το αν ακολουθούν τις αρχές της αειφορίας («sustainability»).

Όμως, παρέχει δύο σημαντικά κριτήρια αειφορίας:

Το πρώτο είναι, η ανάπτυξη που απαιτείται έτσι ώστε να «απαντά στις ανάγκες του σήμερα». Επομένως, μια εφαρμογή που δεν διευκολύνει τον άνθρωπο του σήμερα και δεν ενσαρκώνει τα στοιχεία ποιότητας που θεωρούνται ευρέως αποδεκτά, αυτόματα δεν μπορεί να θεωρηθεί βιώσιμη. Για παράδειγμα, ένα κτίριο που είναι κατασκευασμένο από φυσικά υλικά με

μικρό αποτύπωμα άνθρακα, το οποίο, όμως, δεν παρέχει τις συνθήκες ποιοτικής διαβίωσης και ασφάλειας που ζητά σήμερα ο άνθρωπος, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πληροί τα κριτήρια της αειφορίας. Το δεύτερο είναι η έμφαση που δίνει στην ικανοποίηση των αναγκών και των μελλοντικών γενεών. Έτσι η κατασκευή ενός άλλου κτιρίου που έχει καταναλώσει μεγάλες ποσότητες φυσικών πόρων (χάλυβα, ορυκτά, κλπ.) και στο οποίο δεν έχει δοθεί έμφαση στην ενεργειακή του συμπεριφορά, με αποτέλεσμα να συνεχίζει να καταναλώνει φυσικούς πόρους για τη θέρμανση και ψύξη του, και πάλι δεν θεωρείται ότι ανταποκρίνεται στα κριτήρια της αειφορίας. Ένα τέτοιο κτίριο χαρακτηρίζεται από σπατάλη φυσικών πόρων που θα λείψουν από τις αυριανές γενιές.

Η έννοια και οι επιμέρους εξειδικεύσεις που αφορούν τον όρο της «αειφόρου ανάπτυξης» αναπτύχθηκαν στα πλαίσια διεθνών επιτροπών και συνεδρίων σε επίπεδο κρατών υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών (ΗΕ). Το πρώτο τέτοιο συνέδριο πραγματοποιήθηκε το 1972 στη Στοκχόλμη (Συνέδριο του Ανθρώπινου Περιβάλλοντος) στο οποίο διαπιστώθηκαν για πρώτη φορά οι αντιφάσεις που υπάρχουν μεταξύ ανάπτυξης και περιβάλλοντος. Ήταν ο συνδυαστικός κρίκος μεταξύ των βιομηχανικών και των αναπτυσσόμενων χωρών, με σκοπό να καθοριστούν τα «δικαιώματα» της ανθρώπινης οικογένειας σε ένα υγιές και παραγωγικό περιβάλλον. (Φώτης Κιλιπίρης, 2006)

Σύμφωνα με την Παγκόσμια Επιτροπή Περιβάλλοντος και Ανάπτυξης, η βιωσιμότητα είναι «μια μορφή ανάπτυξης που ικανοποιεί τις ανάγκες του παρόντος χωρίς να διακυβεύεται η ικανότητα των μελλοντικών γενεών να ικανοποιούν τις δικές τους ανάγκες». Ο βιώσιμος σχεδιασμός μας κάνει να καταλαβαίνουμε ότι οι επιλογές μας επηρεάζουν όχι μόνο το παρόν, αλλά και το μέλλον μας. Ο αποτελεσματικός βιώσιμος σχεδιασμός αποτελεί μια προσέγγιση που συμβάλει στην επιλογή και ολοκλήρωση προϊόντων και διαδικασιών που αντιπροσωπεύουν τη μακροπρόθεσμη ικανοποίηση των καταναλωτών και την προστασία του περιβάλλοντος. Ο βιώσιμος σχεδιασμός αφορά την οικοδόμηση του μέλλοντος. Η αειφορία αφορά τόσο τη διαδικασία υλοποίησης όσο και το τελικό προϊόν. Το να βλέπει κανείς το σχεδιασμό ως μία διαδικασία δίνει τη δυνατότητα στους «πράσινους» σχεδιαστές να αξιολογούν και να προβλέπουν καλύτερα τις περιβαλλοντικές, οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις και το κόστος των οικοδομικών προϊόντων που χρησιμοποιούν για την κατασκευή των έργων τους. Αυτή η αντίληψη στην αρχή του σχεδιασμού οδηγεί στη λήψη καλύτερων αποφάσεων στο μέλλον, γεγονός το οποίο αυξάνει τα ποσοστά επιτυχίας του τελικού αποτελέσματος. Προγράμματα όπως το Better Environmental and Economic Sustainability (BEES) και τα προγράμματα πιστοποίησης της βιομηχανίας όπως το Leadership in Energy and Environmental Design μπορούν να βοηθήσουν στον πιο αποτελεσματικό σχεδιασμό με επίκεντρο τη βιωσιμότητα.

Σύμφωνα με το Oak Ridge National Laboratory, θα πρέπει να τεθούν οι ακόλουθες ερωτήσεις για να προσδιοριστεί εάν ένας σχεδιασμός είναι βιώσιμος:

Έχει μεγάλη διάρκεια ζωής;

Εξοικονομεί ενέργεια;

Προσθέτει ανθεκτικότητα;

Συμβάλλει στη ροή αποβλήτων (waste stream);

Είναι ανανεώσιμο και ανακυκλώσιμο;

Από τη μια πλευρά, μία ποικιλία πόρων (ενέργεια, νερό, υλικά, κ.λπ.) χρησιμοποιείται καθημερινά από όλα τα κτήρια, τα οποία παράγουν απόβλητα (οικοδομές κ.λπ.) και απελευθερώνουν ατμοσφαιρικές εκπομπές. Από την άλλη, οι ιδιοκτήτες τους προσπαθούν συνεχώς να ανταπεξέλθουν και να συντονιστούν με τις μεταβαλλόμενες απαιτήσεις για νέες, αναβαθμισμένες εγκαταστάσεις που είναι εύκολα προσβάσιμες και ασφαλείς. Παράλληλα καλούνται να ελαχιστοποιούν τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις αυτών των εγκαταστάσεων.

Η αιεφορική σχεδίαση κτηρίων συμβάλλει στη μείωση του κόστους λειτουργίας τους και στην αύξηση της ανθεκτικότητάς τους με την πάροδο του χρόνου. Ακόμα έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία «πράσινων» κτηρίων. Γενικά, ως «πράσινο» χαρακτηρίζεται ένα κτήριο που επιφέρει τις ελάχιστες δυνατές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Ο χαρακτηρισμός αυτός δεν αφορά μόνο την κατασκευή, αλλά και τις δραστηριότητες/ενέργειες που διαδραματίζονται στο εσωτερικό περιβάλλον, οι οποίες πρέπει να είναι φιλικές προς το περιβάλλον και αποδοτικές καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του κτηρίου: από την τοποθέτηση στο σχεδιασμό, κατασκευή, λειτουργία, συντήρηση, ανακαίνιση και κατεδάφισή του.

Στην ιδανική περίπτωση, το «πράσινο» κτήριο διατηρεί και αποκαθιστά το γύρω περιβάλλον του, το οποίο είναι ζωτικής σημασίας για τη διατήρηση της ζωής και στη συνέχεια γίνεται καθαρός παραγωγός και εξαγωγέας πόρων, υλικών, ενέργειας και νερού (αντί να είναι καθαρός καταναλωτής). Η κατασκευή και λειτουργία «πράσινων» κτηρίων διασφαλίζει την πιο υγιεινή και αποτελεσματικότερη (που σημαίνει λιγότερο καταστροφική) χρήση γης, νερού, ενέργειας και πόρων.

Ενώ ο ορισμός του βιώσιμου σχεδιασμού κτιρίων αλλάζει συνεχώς, το National Institute of Building Sciences ορίζει έξι θεμελιώδεις αρχές:

1. Έξυπνη χρήση τοπίου

Είτε σχεδιάζεται ένα νέο κτίριο είτε ανακατασκευάζεται ένα υπάρχον κτίριο, ο σχεδιασμός του τοπίου πρέπει να ενσωματωθεί με βιώσιμο σχεδιασμό για να επιτύχει ένα έργο. Η επιτυχία ξεκινά με τη σωστή επιλογή τοποθεσίας, συμπεριλαμβανομένης της αποκατάστασης του υπάρχοντος κτιρίου. Η τοποθεσία, ο προσανατολισμός και ο εξωραϊσμός ενός κτηρίου επηρεάζουν όλα τα τοπικά οικοσυστήματα, τις μεθόδους μεταφοράς και τη χρήση ενέργειας. Σύμφωνα με το WBDG Sustainable Committee, «Η τοποθεσία ενός βιώσιμου κτηρίου πρέπει να μειώσει, να ελέγχει ή/και να αντιμετωπίσει την απορροή των υδάτων. Εάν είναι δυνατόν, πρέπει να υποστηρίζεται η φυσική χλωρίδα και πανίδα της περιοχής στον σχεδιασμό του τοπίου.»

2. Βέλτιστη χρήση ενέργειας

Η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης των υπάρχοντων κτιρίων είναι σημαντική για την προώθηση της ενεργειακής μας ανεξαρτησίας. Η λειτουργία κτιρίων καθαρής μηδενικής ενέργειας (net zero energy buildings) είναι ένας τρόπος για να μειώσουμε σημαντικά την εξάρτησή μας από την ενέργεια που προέρχεται από ορυκτά καύσιμα.

3. Προστασία και εξοικονόμηση νερού

Οι πόροι γλυκού νερού γίνονται ολοένα και πιο περιορισμένοι. Ένας βιώσιμος σχεδιασμός είναι εκείνος που χρησιμοποιεί το νερό αποτελεσματικά για να ελαχιστοποιήσει τις επιπτώσεις που επηρεάζουν το απόθεμα γλυκού νερού. Επιπλέον, η βιώσιμη κατασκευή και ο σχεδιασμός κτιρίων θα πρέπει να ενθαρρύνουν την πρακτική της ανακύκλωσης νερού όταν είναι δυνατόν.

4. Έξυπνη χρήση χώρου και υλικών κτηρίου

Καθώς ο παγκόσμιος πληθυσμός συνεχίζει να αυξάνεται, η χρήση των φυσικών πόρων (και οι απαιτήσεις για αυτούς) αυξάνεται αναλόγως. Ένα βιώσιμο κτίριο σχεδιάζεται και λειτουργεί με τη χρήση και την επαναχρησιμοποίηση υλικών με τον πιο παραγωγικό και βιώσιμο τρόπο σε ολόκληρο τον κύκλο ζωής του. Η χρήση βιώσιμων υλικών μπορεί να βοηθήσει στην ελαχιστοποίηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, όπως η υπερθέρμανση του πλανήτη, η εξάντληση πόρων και η τοξικότητα. Σύμφωνα με το wbdg.org, «τα φιλικά προς το περιβάλλον υλικά μειώνουν τις επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον και συμβάλλουν στη βελτίωση της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων, στη μείωση των ευθυνών και στο μειωμένο κόστος απόρριψης».

5. Βελτίωση εσωτερικού περιβάλλοντος

Η ποιότητα του εσωτερικού περιβάλλοντος ενός κτιρίου έχει σημαντικό αντίκτυπο στην υγεία, την άνεση και την παραγωγικότητα των χρηστών. Μεταξύ άλλων χαρακτηριστικών, ένα βιώσιμο κτίριο μεγιστοποιεί τη δυνατότητα χρήσης φυσικού φωτός, έχει κατάλληλο έλεγχο αερισμού και υγρασίας, βελτιστοποιεί την ακουστική απόδοση και αποφεύγει τη χρήση υλικών με υψηλές εκπομπές VOC. Παρόλο που

όλα τα κτίρια απαιτούν διαφορετικά μέτρα, οι τροποποιήσεις HVAC (heating, ventilation, air conditioning) μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στη βελτίωση της ποιότητας του αέρα.

6. Βελτιστοποίηση λειτουργιών συντήρισης

Μέσω της συνεργασίας μηχανικών, αρχιτεκτόνων και άλλων εργολάβων, μπορούν να καθοριστούν υλικά και συστήματα που απλοποιούν τις πρακτικές λειτουργίας και μειώνουν τις απαιτήσεις συντήρησης κτηρίων. Επί τόπου και εντός της εγκατάστασης, αυτές οι πρακτικές όχι μόνο στοχεύουν στη μείωση των αναγκών σε νερό και ενέργεια και απαιτούν λιγότερο τοξική χρήση χημικών, αλλά είναι επίσης οικονομικά αποδοτικές και μειώνουν το κόστος του κύκλου ζωής.

2.1.4 Η εξέλιξη της αρχής της αειφόρου ανάπτυξης

Το πόρισμα που έβγαλε η Παγκόσμια Επιτροπή για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη (WCED) το 1987, το πόρισμα Brundtland, είναι η βασική αρχή της αειφόρου ανάπτυξης, και τα βασικά στοιχεία αυτής είναι η αναζωογόνηση της ανάπτυξης, η αλλαγή στην ποιότητα της ανάπτυξης, η ικανοποίηση βασικών αναγκών, η σταθεροποίηση του πληθυσμού, η διατήρηση και ο εμπλουτισμός των πόρων, ο επαναπροσανατολισμός της τεχνολογίας και ο έλεγχος των κινδύνων που συνεπάγονται με αυτή και η διασύνδεση του περιβάλλοντος με την οικονομία. (Φώτης Κιλιπίρης, 2006)

2.1.5 Η έννοια της αειφόρου ανάπτυξης

Η αειφορία γενικά προϋποθέτει, την ύπαρξη κάποιων οικολογικών παραγόντων που είναι ικανοί να υποστηρίξουν την ανθρώπινη ζωή στο σήμερα αλλά και στις γενιές που θα έρθουν. Για να επιτευχθεί αυτό θα πρέπει να πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις οι οποίες είναι :

- Η μη χρήση μη ανανεώσιμων πόρων με ρυθμούς πιο γρήγορους από αυτούς που μπορούν να ανανεωθούν με κάποιο υποκατάστατα
- Η μη χρήση ανανεώσιμων πόρων με ρυθμούς ταχύτερους από αυτούς που χρειάζονται για την ανανέωσή τους

- Ο έλεγχος της εκπομπής ρύπων στην ατμόσφαιρα και στο περιβάλλον, γρηγορότερα από αυτό που μπορεί να επεξεργαστεί και να αφομοιώσει, ώστε να τις μετατρέψει σε ακίνδυνες.

Σε αυτές τις προϋποθέσεις θα πρέπει να προστεθούν και οι κοινωνικοί παράγοντες οι οποίοι αλληλοεπιδρούν άμεσα με την τοπική κοινωνία, το περιβάλλον που την περικλείει και γενικά το περιβάλλον. (Φώτης Κιλιπίρης, 2006)

Ο όρος «βιώσιμος σχεδιασμός» χρησιμοποιείται σε πολλούς κλάδους, όπως είναι ο σχεδιασμός προϊόντων, ο αρχιτεκτονικός σχεδιασμός, η εσωτερική διακόσμηση και η γραφιστική. Ο βιώσιμος σχεδιασμός αναφέρεται στη διαδικασία σχεδιασμού που ενσωματώνει μια φιλική προς το περιβάλλον προσέγγιση και αντιμετωπίζει τους φυσικούς πόρους ως μέρος του σχεδιασμού. Ο Sharlyn Underwood, πρόεδρος του τμήματος της Αμερικανικής Εταιρείας Εσωτερικών Σχεδιαστών (ASID) της Βιρτζίνια και διακοσμητής εσωτερικών χώρων με την SmithLewis Architecture, ορίζει τον βιώσιμο σχεδιασμό στον αρχιτεκτονικό τομέα με αυτόν τον τρόπο: «Ο βιώσιμος σχεδιασμός είναι η πρακτική του σχεδιασμού κτιρίων έτσι ώστε να υπάρχουν σε αρμονία με τα φυσικά συστήματα. »

Ο βιώσιμος σχεδιασμός λειτουργεί ως φιλοσοφία και εφαρμόζεται από διαφορετικές εταιρείες, κυβερνητικές οντότητες και μη κυβερνητικές οργανώσεις για να επιτύχει ένα καλύτερο μέλλον για τον άνθρωπο μέσω της σωστής και χαμηλής κατανάλωσης των πόρων της Γης. Οι εταιρείες και οι κυβερνήσεις που έχουν προηγμένες στρατηγικές σχεδιασμού έχουν περισσότερες δυνατότητες εφαρμογής βιώσιμου σχεδιασμού από άλλες.

Ως σχεδιαστές, πρέπει να κατανοήσουμε τον κρίσιμο ρόλο μας στον βιώσιμο κόσμο. Ένας από τους βασικούς ρόλους του σχεδιαστή είναι η επίλυση προβλημάτων και η παροχή καινοτόμων λύσεων μέσω προϊόντων ή υπηρεσιών. Λαμβάνοντας υπόψη τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο πλανήτης μας λόγω της αλόγιστης κατανάλωσης των φυσικών πόρων, οι σχεδιαστές παίζουν σημαντικό ρόλο στην επίλυση αυτού του προβλήματος, αντικαθιστώντας τα προϊόντα που δεν είναι βιώσιμα εκείνα που μπορούν να εξασφαλίσουν χαμηλότερη κατανάλωση πόρων και μικρότερη σπατάλη.

2.1.6 Σκοποί και στόχοι της αειφόρου ανάπτυξης

Σκοπός της αειφορίας είναι, η προώθηση της ανάπτυξης η οποία έχει σαν στόχο να βελτιώσει τόσο το φυσικό όσο και το ανθρωπογενές περιβάλλον, με τρόπο που να την καθιστά συμβατή με:

- Το να διατηρηθούν οι φυσικοί πόροι

- Να αποφευχθεί η καταστροφή της ικανότητας που έχουν τα φυσικά οικοσυστήματα να αναπαράγονται
- Την προσπάθεια να υπάρξει κοινωνική ισότητα
- Την αποφυγή επιπλέον κόστος κινδύνου που θα κληρονομηθεί στις επόμενες γενιές.

Οι σκοποί της αειφόρου ανάπτυξης είναι :

- Η διασφάλιση των φυσικών πόρων και της προσφοράς τους όσον αφορά τις παρούσες αλλά και τις μελλοντικές γενιές, με την αποτελεσματική χρήση της γης ,την αποφυγή της σπατάλης των μη ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, την αποκατάστασή τους από ανανεώσιμες οπουδήποτε αυτό μπορεί να γίνει και με την διατήρηση της βιοποικιλότητας.
- Η αποφυγή ή καλύτερα η απαγόρευση διαδικασιών που μολύνουν το περιβάλλον καθώς και την απαγόρευση οποιασδήποτε δραστηριότητας που μπορεί να αποβεί επικίνδυνη για την ανθρώπινη ζωή.
- Την απαγόρευση όποιας αναπτυξιακής διαδικασίας η οποία να έχει σαν αποτέλεσμα την αύξηση της κοινωνικής ανισότητας.
- Την αλλαγή συμπεριφορών, αξιών και στάσεων μέσω της επιβράβευσης για δραστηριότητες που αφορούν την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση ,σε κάθε επίπεδο, ξεκινώντας από την τοπική κοινωνία και την ενθάρρυνση της συμμετοχής στην λήψη κοινωνικών αποφάσεων.

(Φώτης Κιλιπίρης, 2006)

Επίσης σκοπός της αειφόρου ανάπτυξης είναι, η επίλυση προβλημάτων όχι μόνο για τους ανθρώπους που χρησιμοποιούν ένα χώρο, αλλά και για το περιβάλλον στο οποίο βρίσκεται ο χώρος. Πρόκειται για τον ολιστικό σχεδιασμό προϊόντων και χώρων, μέσω προσεκτικών αποφάσεων των σχεδιαστών.

2.1.7 Βασικές αρχές της αειφόρου ανάπτυξης

Όταν το φυσικό περιβάλλον προστατεύεται σε τέτοιο βαθμό έτσι ώστε να μπορεί να διατηρεί όλες τις λειτουργίες του, αυτό ονομάζεται αειφορία,

τουλάχιστον σε τέτοιο βαθμό, που δεν καταστρέφεται και που μπορεί να παρέχει στις ερχόμενες γενιές του ίδιου περιβαλλοντικούς πόρους. Επιγραμματικά οι βασικές αρχές είναι :

1. Η φέρουσα ικανότητα (Carrying Capacity)
2. Βιοποικιλότητα (Biodiversity)
3. Δια-γενεολογική Δικαιοσύνη(Intergenerational Equity)
4. Δια-χωρική Υπευθυνότητα (Transfrontier Responsibility)
5. Συμμετοχή (Participacion)
6. Κρίσιμο φυσικό κεφάλαιο (Critical Natural Capital)
7. Ολιστική προσέγγιση (Holistic Approach)
8. Η αρχή της προληπτικότητας (Precautionary Principle)

(Φώτης Κιλπίρης, 2006)

2.1.8 Αειφόρος τουριστική ανάπτυξη

Ο τουρισμός και όλες οι δραστηριότητες που συνδέονται με αυτόν, σχετίζονται άμεσα με το φυσικό, το ανθρωπογενές, το κοινωνικό και το πολιτιστικό περιβάλλον της κάθε τοπικής κοινωνίας, που κρίνεται απαραίτητο για την ικανοποίηση κάθε τουριστικής ανάγκης. Εάν είναι σκοπός η διατήρηση επ' άπειρο της αειφόρου ανάπτυξης όλων αυτών των πόρων, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται με τέτοιο τρόπο ώστε να επιτρέπεται η ικανοποίηση των οικονομικών και τουριστικών αναγκών και να διασφαλίζεται η αέναη διατήρηση και βιωσιμότητά τους. (Φώτης Κιλπίρης, 2006)

2.1.8.1 Βασικές αρχές και ερμηνείες του αειφόρου τουρισμού

Ο τουρισμός και το περιβάλλον έχουν άμεση σχέση μεταξύ τους και αυτός είναι ο βασικός λόγος που ο τουρισμός θα πρέπει να ακολουθεί πιστά τις αρχές της αειφορίας. Οι συζητήσεις γύρω από τον τουρισμό και την αειφόρο ανάπτυξη άρχισαν στα τέλη της δεκαετίας του 1980.

Η έννοια του αειφόρου τουρισμού με την πάροδο του χρόνου εξελίχθηκε σαν μία θετική προσέγγιση της της τουριστικής ανάπτυξης η οποία εμπεριέχει κοινωνικούς και περιβαλλοντικούς προβληματισμούς. Από μία διαφορετική οπτική γωνία ο τουρισμός αντιμετωπίστηκε σαν μία προοπτική η οποία έχει την δυνατότητα να διασφαλίσει την οικονομική βιωσιμότητα, ιδιαίτερα στις αγροτικές περιοχές. (Φώτης Κιλπίρης, 2006)

2.2 Εννοιολογικά προβλήματα

2.2.1 Μη βιώσιμη επένδυση

Προβλήματα προκύπτουν όταν δυσκολευόμαστε να διακρίνουμε τα όρια ενός πόρου, έτσι το να αυξάνουμε τις επενδύσεις στα ελάχιστα κόστη, μπορεί να φανεί ως μια κερδοφόρα κίνηση, όπως στην τραγωδία των «κοινών πολιτικών», αλλά μπορεί να οδηγήσει και σε κατάρρευση. Αυτό το πρόβλημα της αύξησης των επενδύσεων σε μείωση των πόρων έχει επίσης μελετηθεί σε σχέση με τα αίτια κατάρρευσης του πολιτισμού από τον *Joseph Tainter*. Αυτό το φυσικό σφάλμα στην επενδυτική πολιτική συνέβαλε στην κατάρρευση τόσο της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας όσο και των Μάγια. Η ανακούφιση πιεσμένων πηγών απαιτεί την μείωση της πίεσης που τους ασκείται, όχι τη συνεχή αύξηση της, κι ας είναι αποτελεσματικό κάποιες φορές.

2.2.2 Πρόληψη δημιουργίας αποβλήτων

Αρνητικές επιδράσεις των αποβλήτων

Περίπου 80 εκατομμύρια τόνοι αποβλήτων παράγονται συνολικά μόνο στο Ηνωμένο Βασίλειο κάθε χρόνο. (Waste and recycling, DEFRA) Με αναφορά μόνο σε οικιακά απορρίμματα, μεταξύ 1991/92 και 2007/08, παράγονται κατά μέσο όρο 1,35 κιλά αποβλήτων ανά ημέρα κατ' άτομο στην Αγγλία. Η παγκόσμια πείρα έχει δείξει ότι πλέον δεν υπάρχει κάποια απόλυτα ασφαλής μέθοδος απόρριψης αποβλήτων. Όλες οι μορφές απόρριψης αποβλήτων έχουν αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, στη δημόσια υγεία, καθώς και στις τοπικές οικονομίες. Οι χώροι υγειονομικής ταφής έχουν μολύνει το πόσιμο νερό. Σκουπίδια που καίγονται σε εγκαταστάσεις αποτέφρωσης έχουν δηλητηριάσει τον αέρα, το έδαφος και το νερό. Η πλειοψηφία των συστημάτων επεξεργασίας νερού αλλάζει την τοπική οικολογία. Οι προσπάθειες για τον έλεγχο ή τη διαχείριση των αποβλήτων αποτυγχάνουν να εξαλείψουν τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Τα τοξικά συστατικά των προϊόντων

οικιακής χρήσης εγκυμονούν σοβαρούς κινδύνους για την υγεία και επιδεινώνουν το πρόβλημα των απορριμμάτων. Στις ΗΠΑ, περίπου οκτώ κιλά, σε κάθε τόνο οικιακών απορριμμάτων, περιέχουν τοξικές ουσίες, όπως βαρέα μέταλλα. (νικέλιο, μόλυβδος, κάδμιο, υδράργυρος από μπαταρίες, οργανικές ενώσεις που βρίσκονται στα φυτοφάρμακα και στα καταναλωτικά προϊόντα όπως σπρέι αποσμητικό χώρου, βερνίκια νυχιών, καθαριστικά και άλλα προϊόντα) *US EPA, "Exprocast"* Όταν καίγονται ή θάβονται, τα τοξικά αυτά υλικά αποτελούν επίσης μια σοβαρή απειλή για τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον. Ο μόνος τρόπος για να αποφευχθεί η περιβαλλοντική ζημία από τα απόβλητα είναι να αποτραπεί η δημιουργία τους. Η πρόληψη της ρύπανσης σημαίνει την αλλαγή του τρόπου που διεξάγονται ποικίλες δραστηριότητες ώστε να εξαλειφθεί τελικά η πηγή του προβλήματος. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να διακόψουμε όλες αυτές τις ενέργειες, αλλά ότι χρειάζεται να τις διεξάγουμε με διαφορετικό τρόπο. Για παράδειγμα, προλαμβάνοντας τη ρύπανση από σκουπίδια που προκαλούνται από δοχεία αναψυκτικών μίας χρήσης δεν σημαίνει πως θα σταματήσουμε να παράγουμε και να πίνουμε αναψυκτικά, απλά θα ανακυκλώνουμε και θα επαναχρησιμοποιούμε τα δοχεία.

2.2.3 Στρατηγικές πρόληψης αποβλήτων

Κατά το σχεδιασμό διαφόρων εγκαταστάσεων, μια ολοκληρωμένη στρατηγική σχεδιασμού είναι απαραίτητη για την πρόληψη της δημιουργίας στερεών αποβλήτων. Μια καλή στρατηγική για την πρόληψη των απορριμμάτων θα απαιτούσε όλα όσα εισέρχονται σε μια εγκατάσταση να ανακυκλώνονται για να επαναχρησιμοποιηθούν ή να ανακυκλώνονται εκ νέου στο περιβάλλον μέσω της βιοαποικοδόμησης. Αυτό θα σήμαινε μια μεγαλύτερη εξάρτηση από φυσικά υλικά ή προϊόντα που είναι συμβατά με το περιβάλλον. Οποιαδήποτε εξέλιξη των σχετιζόμενων πόρων πρόκειται να αποτελέσει δύο βασικές πηγές παραγωγής στερεών αποβλήτων - τα υλικά που αγοράζονται και χρησιμοποιούνται από την εγκατάσταση και εκείνα που εισέρχονται στην εγκατάσταση από τρίτα πρόσωπα. Οι ακόλουθες στρατηγικές πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων ισχύουν και στις δύο περιπτώσεις, αν και διαφορετικές προσεγγίσεις θα χρειαστούν για την εφαρμογή τους: (*Various. "Guiding Principles of Sustainable Design." Chapter 9: Waste Prevention*)

- χρήση προϊόντων τα οποία την ελαχιστοποιούν την παραγωγή απορριμμάτων και είναι μη τοξικά
- αναερόβια χώνευση των βιοαποδομήσιμων αποβλήτων
- επαναχρησιμοποίηση υλικών επιτόπου μετά την πρώτη χρήση ή χρήση υλικών κατάλληλων για ανακύκλωση

2.2.4 Κλιματική αλλαγή

Ίσως ο πιο προφανής παράγοντας που μας ωθεί στη χρήση του βιώσιμου σχεδιασμού είναι η υπερθέρμανση του πλανήτη και η κλιματική αλλαγή. Η αίσθηση

του επείγοντος που πλέον επικρατεί και αναγκάζει την ανθρωπότητα να λάβει μέτρα εναντίον της αλλαγής του κλίματος έχει αυξηθεί σημαντικά τα τελευταία τριάντα χρόνια. Η αλλαγή του κλίματος μπορεί να αποδοθεί σε πολλά σφάλματα, και ο ακατάλληλος σχεδιασμός που δεν λαμβάνει υπόψη το περιβάλλον είναι ένας από αυτούς. Ενώ έχουν ξεκινήσει να γίνονται διάφορα βήματα στον τομέα της βιωσιμότητας, τα περισσότερα προϊόντα, οι βιομηχανίες και τα κτίρια εξακολουθούν να καταναλώνουν πολλή ενέργεια και να δημιουργούν υπερβολική ρύπανση.

2.2.5 Απώλεια βιοποικιλότητας

Ο μη βιώσιμος σχεδιασμός περιβάλλοντος ή απλά ο σχεδιασμός, επηρεάζει επίσης τη βιοποικιλότητα μιας περιοχής. Ο ακατάλληλος σχεδιασμός των αυτοκινητοδρόμων μεταφοράς υποχρεώνει χιλιάδες ζώα να μετακινηθούν περαιτέρω στα όρια των δασών, ενώ ακαταλλήλως σχεδιασμένα υδροθερμικά φράγματα επηρεάζουν τον κύκλο ζευγαρώματος και έμμεσα, τον πληθυσμό των τοπικών ψαριών.

2.3 Μορφές τουρισμού

2.3.1 Ιστορική αναδρομή

Ο τουρισμός είναι μία από τις ταχύτερα αναπτυσσόμενες βιομηχανίες στον κόσμο και αποτελεί μια μεγάλη γενιά συναλλάγματος και απασχόλησης για πολλές χώρες. Είναι ένα από τα πιο αξιοσημείωτα οικονομικά και κοινωνικά φαινόμενα. Η λέξη <<tourism>> προέρχεται από τη λατινική <<tornus>> , ένα εργαλείο που χρησιμοποιείται για τη δημιουργία ενός κύκλου. Ο τουρισμός μπορεί να οριστεί ως η μετακίνηση του πληθυσμού από τη συνήθη κατοικία του σε άλλο τόπο (με πρόθεση επιστροφής) για ελάχιστο χρονικό διάστημα 24 ωρών και με ανώτατο όριο έξι μήνες μόνο για λόγους αναψυχής. (WTO 1993)

Το ταξίδι είναι τόσο παλιό όσο και η ανθρωπότητα στη γη. Ο άνθρωπος στην αρχή της ύπαρξής του περιπλανήθηκε στην επιφάνεια της γης για αναζήτηση τροφίμων, καταφυγίου και καλύτερου οικοτόπου. Ωστόσο, με την πάροδο του χρόνου, τέτοιες μετακινήσεις μετατράπηκαν σε μια μεγάλη επιθυμία για ταξίδια.

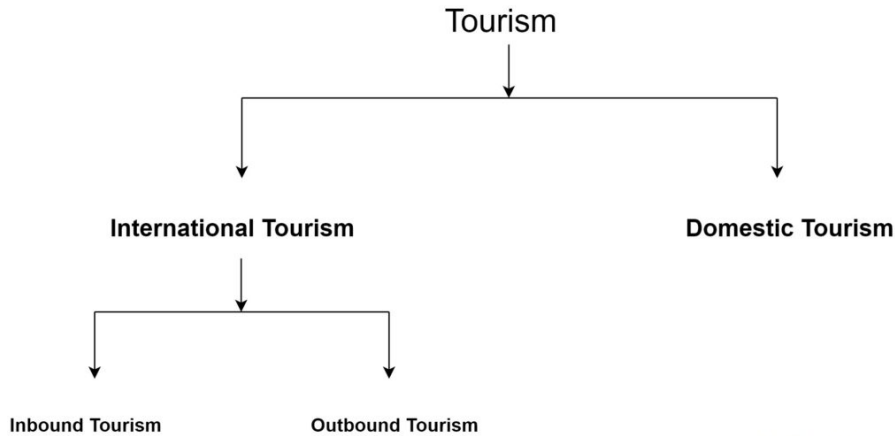
Πριν από περίπου πέντε χιλιάδες χρόνια, οι κλιματικές αλλαγές, η εξασθένηση των τροφίμων και των καταφυγίων και οι εχθρικές εισβολές από άλλες ομάδες, έκαναν τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους για να αναζητήσουν καταφύγιο αλλού. Αυτή η μετακίνηση πληθυσμών αναπόφευκτα κατέληξε στην ανάπτυξη του εμπορίου και της βιομηχανίας.

Κατά τη διάρκεια άνθισης του ινδουιστικού και κινεζικού πολιτισμού, ξεκίνησε ένα κίνημα θρησκείας, εκπαίδευσης και κουλτούρας. Χριστιανοί ιεραπόστολοι, βουδιστές μοναχοί και άλλοι ταξίδεψαν ευρέως με σκοπό να διαδώσουν

θρησκευτικά μηνύματα και επέστρεψαν στους τόπους τους έχοντας αποκτήσει φανταστικές εμπειρίες και απόψεις για τους ιδιαίτερα διαφορετικούς ανθρώπους που συνάντησαν. Για αιώνες η μετακίνηση πληθυσμών συνέχισε να αυξάνεται λόγω της αποτελεσματικότητας των μεταφορών και της ασφάλειας με την οποία μπορούν να ταξιδεύουν οι άνθρωποι. Μέχρι τα τέλη του 15ου αιώνα, η Ιταλία είχε γίνει το πνευματικό και πολιτιστικό κέντρο της Ευρώπης. Αντιπροσώπευε την κλασική κληρονομιά τόσο για τη νοημοσύνη όσο και για την αριστοκρατία. Κατά τη διάρκεια του 16ου αιώνα, τα ταξίδια καθίστανται ως ουσιαστικό μέρος της εκπαίδευσης κάθε νεαρού Άγγλου. Έτσι το ταξίδι έγινε μέσο προσωπικής πνευματικής ανάπτυξης και εκπαίδευσης. Το είδος αυτό του εκπαιδευτικού ταξιδιού ήταν γνωστό ως «Grand Tour». Η βιομηχανική επανάσταση επέφερε σημαντικές αλλαγές στο πρότυπο και τη δομή της βρετανικής κοινωνίας. Έτσι, η οικονομία της Βρετανίας ήταν η αιτία για την αρχή του σύγχρονου τουρισμού. Δημιούργησε επίσης μια μεγάλη και ευημερούσα μεσαία τάξη. Λόγω της μεγάλης βελτίωσης των συστημάτων μεταφοράς στο δεύτερο μισό του 18ου αιώνα και του πρώτου τριμήνου του 19ου αιώνα, αυξανόμενος αριθμός ατόμων ξεκίνησε να ταξιδεύει με σκοπό την αναψυχή. Οι εξελίξεις των σιδηροτροχιών, των δρόμων, των ατμόπλοιων, των αυτοκινήτων και των αεροπλάνων συνέβαλαν στη διάδοση της τεχνολογίας σε ολόκληρο τον κόσμο. Τα παλαιότερα ταξίδια αποτελούσαν προνόμιο μόνο για τους πλούσιους, αλλά με τη βιομηχανική επανάσταση, το σενάριο άλλαξε εντελώς. Οι μεταφορές, καθώς και η διαμονή, έγιναν προσιτές στους πολίτες της μεσαίας και εργατικής τάξης. Ουσιαστικά, με την ανάπτυξη αεροπορικών ταξιδιών, της επικοινωνίας και της νέας τεχνολογίας, η βιομηχανία του τουρισμού και του ταξιδιού έγινε η μεγαλύτερη και ταχύτερα αναπτυσσόμενη στον κόσμο. Το ταξίδι και ο τουρισμός έχουν πρόσφατα αναδειχθεί ως κυρίαρχη οικονομική δύναμη στην παγκόσμια σκηνή και αντιπροσωπεύουν πάνω από το 12% του συνολικού παγκόσμιου εμπορίου και αυξάνονται με ρυθμό 8% ετησίως.

2.3.2 Ανάλυση μορφών τουρισμού

Ο τουρισμός χωρίζεται σε δύο τύπους και έχει πολλές μορφές με βάση το σκοπό της επίσκεψης. Ο τουρισμός μπορεί να χαρακτηριστεί ως διεθνής και εγχώριος τουρισμός.

Εικ. 2 Οι δύο βασικοί τύποι τουρισμού.

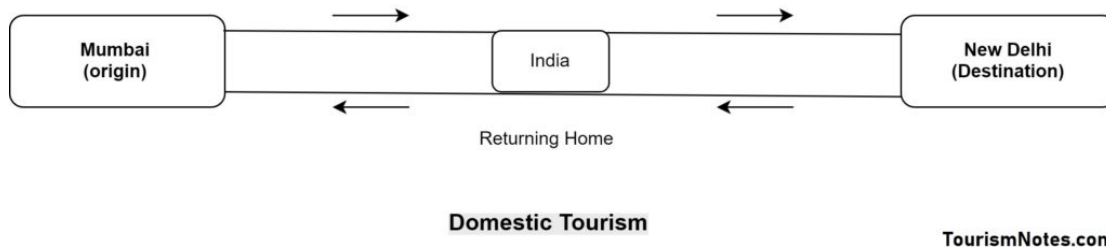
Ο διεθνής τουρισμός χωρίζεται στον εισερχόμενο τουρισμό και στον εξερχόμενο τουρισμό.

Εικ. 3 Όταν οι άνθρωποι επισκέπτονται μια ξένη χώρα, αυτή η δράση ονομάζεται Διεθνής Τουρισμός. Προκειμένου να ταξιδέψετε σε μια ξένη χώρα, χρειάζεστε έγκυρο διαβατήριο, θεώρηση, έγγραφα υγείας, συνάλλαγμα κλπ.

Ο εισερχόμενος τουρισμός αναφέρεται στους τουρίστες που προέρχονται από χώρες του εξωτερικού και εισέρχονται σε μια συγκεκριμένη χώρα. Όταν οι άνθρωποι ταξιδεύουν εκτός της χώρας υποδοχής / καταγωγής τους σε άλλη χώρα, τότε ονομάζεται εισερχόμενος τουρισμός για τη χώρα στην οποία ταξιδεύει. Για παράδειγμα, όταν ένας τουρίστας από την Ινδία ταξιδεύει στην Ιαπωνία, τότε είναι εισερχόμενος τουρισμός για την Ιαπωνία, επειδή ο ξένος τουρίστας έρχεται στην Ιαπωνία. Από την άλλη πλευρά, ο εξερχόμενος τουρισμός αναφέρεται στους τουρίστες που ταξιδεύουν σε μια ξένη περιοχή από τον εξερχόμενο τουρισμό για τη δική τους χώρα επειδή πηγαίνουν έξω από τη χώρα τους. Για παράδειγμα, όταν ένας τουρίστας από την Ινδία ταξιδεύει στην Ιαπωνία τότε είναι εξερχόμενος τουρισμός για την Ινδία και εισερχόμενος τουρισμός για την Ιαπωνία.

Η τουριστική δραστηριότητα του λαού στη χώρα του είναι γνωστή ως εγχώριος τουρισμός. Το ταξίδι στην ίδια χώρα είναι ευκολότερο επειδή δεν απαιτεί επίσημα ταξιδιωτικά έγγραφα και κουραστικές διαδικασίες, όπως υποχρεωτικό έλεγχο υγείας και συνάλλαγμα. Επίσης, στον εγχώριο τουρισμό, ο ταξιδιώτης γενικά δεν αντιμετωπίζει πολλά γλωσσικά προβλήματα ή ζητήματα ανταλλαγής νομισμάτων.

Εικ. 4 Εγχώριος τουρισμός

Ορισμένες από πιο σημαντικές μορφές τουρισμού είναι οι εξής:

- Κοινωνικός τουρισμός
- Εκπαιδευτικός τουρισμός
- Αγροτουρισμός
- Θρησκευτικός τουρισμός
- Γαστρονομικός τουρισμός
- Επαγγελματικός τουρισμός
- Τουρισμός υπαίθρου
- Συνεδριακός τουρισμός
- Αθλητικός τουρισμός
- Εκθεσιακός τουρισμός
- Περιηγητικός τουρισμός
- Τουρισμός κινήτρων
- Θαλάσσιος τουρισμός
- Χειμερινός τουρισμός
- Οικοτουρισμός
- Γυμναστικός τουρισμός
- Τουρισμός υγείας
- Χρονομεριστική μίσθωση
- Ιαματικός τουρισμός
- Τουρισμός περιπέτειας
- Τουρισμός ευεξίας
- Τουρισμός σε θεματικά πάρκα / μουσεία
- Πολιτιστικός τουρισμός
- Τουριστικά χωριά
- Αστικός τουρισμός

Ο τουρισμός μπορεί να ταξινομηθεί σε έξι ξεχωριστές κατηγορίες ανάλογα με το σκοπό του ταξιδιού. Αυτά ακολουθούν ως εξής:

- 1) Ψυχαγωγικός: Ο ψυχαγωγικός τουρισμός ή ο τουρισμός αναψυχής απομακρύνει ένα άτομο από την καθημερινή του ρουτίνα. Στην περίπτωση αυτή, οι άνθρωποι περνούν τον ελεύθερο χρόνο τους σε λόφους / βουνά, παραλίες κλπ.
- 2) Πολιτιστικός: Ο πολιτιστικός τουρισμός ικανοποιεί την πολιτιστική και πνευματική περιέργεια και περιλαμβάνει επισκέψεις σε αρχαία μνημεία, χώρους ιστορικής σημασίας κλπ.

3) Αθλήματα / Περιπέτεια: Οι οργανωμένες εκδρομές που αναλαμβάνουν άτομα με σκοπό να παίζουν γκολφ, να κάνουν σκι και πεζοπορία, εμπίπτουν στην κατηγορία αυτή.

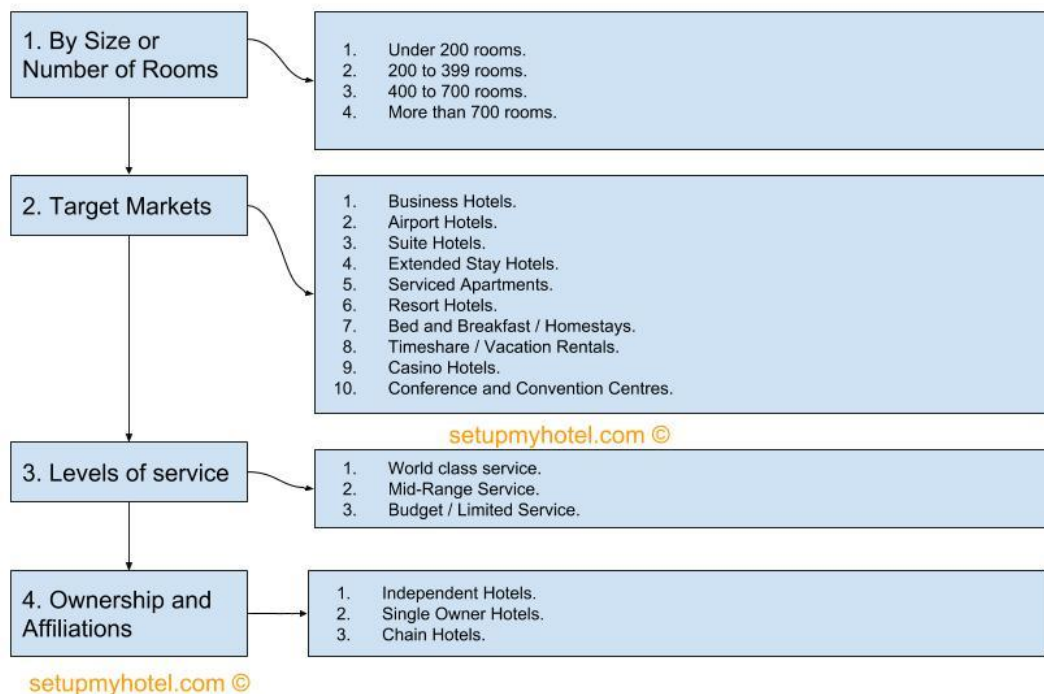
4) Υγεία: Σε αυτήν την κατηγορία, οι άνθρωποι ταξιδεύουν για ιατρικές επισκέψεις όπου υπάρχουν θεραπευτικές δυνατότητες, για παράδειγμα, ιαματικές πηγές, γιόγκα σπα κ.λπ.

5) Συμβατικός τουρισμός: Γίνεται μια ολόενα και πιο σημαντική συνιστώσα του ταξιδιού. Οι άνθρωποι ταξιδεύουν σε μια χώρα ή στο εξωτερικό για να παρακολουθήσουν συμβάσεις σχετικά με την επιχειρηματική τους δραστηριότητα, το επάγγελμά τους ή το ενδιαφέρον τους.

6) Κίνητρο τόνωσης: Τα ταξίδια διακοπών προσφέρονται ως κίνητρα από μεγάλες εταιρείες σε αντιπροσώπους και πωλητές που επιτυγχάνουν υψηλούς στόχους πωλήσεων. Πρόκειται για ένα νέο και επεκτεινόμενο φαινόμενο στον τομέα του τουρισμού. Αυτά τα κίνητρα είναι κυρίως τα δώρα σε μορφή μετρητών. (Ιωάννης Διοσίας, Θεόδωρος Χατζημήτρος, 2013)

2.4 Τύποι ξενοδοχειακών καταλυμάτων

Types of Hotels / Classification of Hotels

Εικ. 5 Τύποι ξενοδοχειακών καταλυμάτων με βάση διαφορετικά κριτήρια

Τα ξενοδοχεία ταξινομούνται σε κατηγορίες ανάλογα με το μέγεθος, την τοποθεσία, το target audience, τα επίπεδα εξυπηρέτησης, τις παροχές, τον αριθμό των δωματίων, την ιδιοκτησία και την υπαγωγή τους κλπ.

1) Μέγεθος - αριθμός δωματίων:

- Κάτω από 200 δωμάτια
- 200 έως 399 δωμάτια
- 400 έως 700 δωμάτια
- Περισσότερα από 700 δωμάτια

Οι παραπάνω κατηγορίες επιτρέπουν σε ξενοδοχεία παρόμοιου μεγέθους να συγκρίνουν τις λειτουργικές διαδικασίες τους και τα στατιστικά τους αποτελέσματα.

2) Target Groups

Τα ξενοδοχεία αναφέρονται σε ποικίλες ομάδες ανθρώπων αλλά μπορούν να ταξινομηθούν ανάλογα με το group που προσελκύουν περισσότερο.

- **Business Hotels:** Αυτά τα ξενοδοχεία είναι η μεγαλύτερη ομάδα τύπων ξενοδοχείων και εξυπηρετούν κυρίως τους επαγγελματίες ταξιδιώτες. Συνήθως βρίσκονται στο κέντρο της πόλης και στις περιοχές όπου υπάρχουν περισσότερες επιχειρήσεις. Παρόλο που τα business hotels εξυπηρετούν κυρίως επαγγελματίες ταξιδιώτες, πολλές ομαδικές εκδρομές, μεμονωμένοι τουρίστες και μικρές ομάδες συνεδρίων βρίσκουν αυτά τα ξενοδοχεία ελκυστικά. Οι παροχές ενός τέτοιου ξενοδοχείου μπορεί να περιλαμβάνουν δωρεάν εφημερίδες, πρωινό καφέ, δωρεάν τοπικές τηλεφωνικές κλήσεις, πρωινό κλπ.
- **Airport Hotels:** Αυτοί οι τύποι ξενοδοχείων συνήθως απευθύνονται σε επαγγελματίες ταξιδιώτες, επιβάτες πτήσεων με μεγάλο κενό χρονικό διάστημα μεταξύ τους ή ακυρωμένες πτήσεις καθώς και στα πληρώματα των αεροσκαφών ή το προσωπικό του αεροδρομίου. Ορισμένα ξενοδοχεία ενδέχεται να παρέχουν δωρεάν μεταφορά μεταξύ αυτών και αεροδρομίου. Επίσης ορισμένα από αυτά χρεώνουν τον επισκέπτη με την ώρα, σε αντίθεση με τα τυπικά ξενοδοχεία που χρεώνουν με το εικοσιτετράωρο.
- **Suite Hotels:** Αυτά τα ξενοδοχεία είναι η τελευταία τάση και το ταχύτερα αναπτυσσόμενο τμήμα της ξενοδοχειακής βιομηχανίας. Διαθέτουν καθιστικό / χώρο χαλάρωσης και ξεχωριστό υπνοδωμάτιο για τον επισκέπτη. Επαγγελματίες όπως λογιστές, δικηγόροι, επιχειρηματίες κλπ βρίσκουν ξενοδοχεία με σουίτες ιδιαίτερα ελκυστικά καθώς μπορούν να εργαστούν και να διασκεδάσουν σε ένα ξεχωριστό χώρο από την κρεβατοκάμαρα.
- **Extended Stay Hotels:** Τα ξενοδοχεία για παρατεταμένη διαμονή είναι παρόμοια με τις σουίτες, αλλά συνήθως παροχές εξοπλισμό κουζίνας στο δωμάτιο. Αυτά τα ξενοδοχεία είναι για τους παραθεριστές που θέλουν να μείνουν περισσότερο από μία εβδομάδα στον τόπο που επισκέπτονται και δε θέλουν να ξοδέψουν παραπάνω χρήματα στις ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις.
- **Serviced Apartments:** Τα Serviced Apartments / Residential Apartments παρέχουν μακροχρόνια ή μόνιμη διαμονή για τους επισκέπτες. Συνήθως ο φιλοξενούμενος συνάπτει σύμβαση μίσθωσης με το ξενοδοχείο για τουλάχιστον ένα μήνα έως ένα έτος. Τα δωμάτια περιλαμβάνουν, γενικά, καθιστικό, υπνοδωμάτιο, κουζίνα, ιδιωτικό μπαλκόνι, πλυντήριο, σκεύη κουζίνας κλπ. Σε

αντίθεση με τα κανονικά ξενοδοχεία, το serviced apartment παρέχει μόνο εβδομαδιαία υπηρεσία καθαριότητας.

- **Resort Hotels:** Τα ξενοδοχεία resort βρίσκονται συνήθως σε βουνά, νησιά ή σε άλλες εξωτικές τοποθεσίες μακριά από τις πόλεις. Αυτά τα ξενοδοχεία διαθέτουν εγκαταστάσεις αναψυχής όπως γήπεδα γκολφ / τένις και δραστηριότητες όπως ιστιοπλοΐα, σκι και κολύμπι. Τα θέρετρα επίσης παρέχουν εντυπωσιακή θέα και απολαυστικές εμπειρίες που ενθαρρύνουν τους επισκέπτες να επαναλάβουν το ταξίδι τους στο μέλλον.
- **Bed and Breakfast / Homestays:** Είναι ουσιαστικά κατοικίες των οποίων τα δωμάτια μετατρέπονται σε ολονύχτιες εγκαταστάσεις. Μπορούν να στεγάζουν από ένα έως και δέκα δωμάτια. Ο ιδιοκτήτης συνήθως παραμένει στην ίδια κατοικία και είναι υπεύθυνος για την εξυπηρέτηση των επισκεπτών κατά τη διάρκεια του πρωινού.
- **Timeshare / Vacation Rentals:** Συχνά αναφέρονται και ως <<vacation-interval hotels>>. Τα ξενοδοχεία χρονομεριστικής μίσθωσης προσφέρουν τη δυνατότητα στους πελάτες να αγοράσουν το κατάλυμα για μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο.
- **Casino Hotels:** Περιέχουν καζίνο και παρέχουν όλες τις ανάλογες δραστηριότητες και εγκαταστάσεις. Οι παροχές φαγητού και ποτών στο χώρο του καζίνο μπορεί να είναι πολυτελείς, όμως τα δωμάτια μπορεί να μην ανταποκρίνονται στις ίδιες προσδοκίες, καθώς η διανυκτέρευση αποτελεί το δευτερεύον μέρος της επίσκεψης.
- **Conference and Convention Centres:** Αυτά τα ξενοδοχεία εστιάζουν στη στέγαση συνεδρίων και επαγγελματικών συναντήσεων και στη διανυκτέρευση και εξυπηρέτηση των συμμετεχόντων τους. Παρέχουν επίσης αίθουσες τηλεδιάσκεψης, οπτικοακουστικό εξοπλισμό, υπηρεσίες για τις επιχειρήσεις, ευέλικτη οργάνωση καθισμάτων, flipchart κλπ. Αυτά τα ξενοδοχεία βρίσκονται κυρίως έξω από τις μεγάλες πόλεις και διαθέτουν εγκαταστάσεις όπως γήπεδα γκολφ, πισίνες, γήπεδα τένις, γυμναστήρια, spa κ.λπ.

3) Παροχή υπηρεσιών

- **World class service:** Υπηρεσίες παγκόσμιας κλάσης παρέχουν τα ξενοδοχεία πολυτελείας / πέντε αστέρων. Τα target audiences τους περιλαμβάνουν κορυφαία στελέχη επιχειρήσεων, διασημότητες στον τομέα της ψυχαγωγίας, υψηλού επιπέδου πολιτικά πρόσωπα και γενικότερα πλούσια άτομα. Παρέχουν πολυτελή εστιατόρια και σαλόνια, ιδιωτικές τραπεζαρίες και υπηρεσίες θυρωρού (conciierge).
- **Mid-Range Service:** Υπηρεσίες μεσαίας εμβέλειας που προσφέρουν υπηρεσίες μεσαίας κατηγορίας / ξενοδοχεία 3 έως 4 αστέρων, προσελκύουν το μεγαλύτερο τμήμα του ταξιδιωτικού κοινού. Αυτά τα ξενοδοχεία δεν παρέχουν περίπλοκες ή πολυτελείς υπηρεσίες αλλά διαθέτουν επαρκές προσωπικό. Παρέχουν επίσης υπηρεσίες εξυπηρέτησης / room service, υπηρεσία για φαγητό και ποτά στο προσωπικό δωμάτιο του πελάτη, ψυχαγωγία εντός δωματίου, Wi-Fi κλπ
- **Budget / Limited Service:** Τα ξενοδοχεία με περιορισμένη υπηρεσία παρέχουν καθαρά, άνετα, ασφαλή, φθηνά δωμάτια και ανταποκρίνονται στη βασική ανάγκη των επισκεπτών. Τα οικονομικά ξενοδοχεία απευθύνονται κυρίως σε ταξιδιώτες με προϋπολογισμό που τους επιτρέπει την ενοικίαση ενός δωματίου

με τις ελάχιστες υπηρεσίες και ανέσεις που απαιτούνται για την άνετη διαμονή τους, χωρίς περιττές πληρωμές επιπλέον κόστους και για δαπανηρές υπηρεσίες.

4)Ιδιοκτησία και Συνεταιρισμοί

- Ανεξάρτητοι ιδιοκτήτες ξενοδοχείων: Δεν έχουν αναγνωρίσιμη ιδιοκτησία ή διαχειριστική σχέση με άλλα ακίνητα. Παράδειγμα αυτού του τύπου καταλύματος είναι το οικογενειακό ξενοδοχείο που δεν ακολουθεί εταιρικές πολιτικές ή διαδικασίες, αλλά αποτελεί απλά μια οικογενειακή επιχείρηση.
- Ξενοδοχεία αλυσίδων: Τα ξενοδοχεία που αποτελούν μέρος μιας αλυσίδας συνήθως επιβάλλουν ορισμένα πρότυπα, κανόνες, πολιτικές και διαδικασίες.

3.Άρης Κωνσταντινίδης

Ο Άρης Κωνσταντινίδης γεννήθηκε το 1913 και πέθανε το 1993 στην Αθήνα. Οι σπουδές του στην Αρχιτεκτονική έγιναν στο Τεχνικό Πανεπιστήμιο του Μονάχου απ' όπου πήρε το δίπλωμά του το 1936.

Με το πέρας των σπουδών του επέστρεψε στην Αθήνα και εργάστηκε στην Πολεοδομική Υπηρεσία της Διοικήσεως πρωτεύουσας από το 1938 έως το 1942 και στο Υπουργείο Δημόσιων Έργων από το 1942 έως το 1950. Διετέλεσε προϊστάμενος από το 1955 έως το 1957 στην Υπηρεσία Μελετών του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και το 1958 έως το 1967 της Υπηρεσίας Μελετών του ΕΟΤ, όπου το 1975 έως το 1978 επέστρεψε ως ειδικός σύμβουλος.

Το 1968 έως και το 1970 δίδαξε ως επισκέπτης καθηγητής στο Πολυτεχνείο της Ζυρίχης. Επίσης αγορεύθηκε επίτιμος διδάκτωρ της Πολυτεχνικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ΑΠΘ και αντεπιστέλλον μέλος της Βαυαρικής Ακαδημίας Καλών Τεχνών του Μονάχου το 1985. Το 1990 η Αυστριακή Ακαδημία του απένειμε το διεθνές βραβείο <<HERDER>>.

Το αρχιτεκτονικό του έργο παρουσιάστηκε σε αρκετές εκθέσεις, βιβλία και περιοδικά στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό. Ο ίδιος έγραψε πολυάριθμα άρθρα και βιβλία, ενώ ασχολήθηκε και με την φωτογραφία.

Το βραβείο Herder (1964-2006) ήταν ευρωπαϊκό βραβείο, το οποίο απονεμόταν σε εξέχουσες προσωπικότητες από το χώρο των Γραμμάτων και των Τεχνών, της κεντρικής και βορειοανατολικής Ευρώπης οι οποίοι με το έργο τους συνέβαλαν στην διατήρηση της Ευρωπαϊκής πολιτιστικής κληρονομιάς.

Έφερε το όνομα του ανθρωπιστή και φιλόσοφου Γιόχαν Γκότφριντ Χέρντερ (1744-1803) και είχε θεσπιστεί το 1964 από το ίδρυμα του Αμβούργου, Alfred Toepfer Foundation. Το βραβείο αποτελούνταν από χρυσό μετάλλιο και χρηματικό έπαθλο 30.000 μάρκων. Η τελετή απονομής γινόταν μία φορά το χρόνο, στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης (η Βιέννη είχε επιλεγεί συμβολικά, λόγω της κεντρικής θέσης της στην Ευρώπη), παρουσία του Αυστριακού Προέδρου της Δημοκρατίας.

Η πρώτη απονομή του βραβείου έγινε το 1964 και η τελευταία το 2006.

Κάποια από τα σημαντικότερα έργα του είναι το Σπίτι διακοπών στην Συκιά Κορινθίας (1951), Συγκρότημα Εργατικής Κατοικίας σε Αθήνα, Πειραιά, Ηράκλειο Κρήτης, Θεσσαλονίκη (1955-1957), Αποδυτήρια ηθοποιών και ξενώνες στο χώρο του αρχαίου θεάτρου Επιδαύρου (1958-1960), Ξενοδοχείο Τρίτων στην Άνδρο (1958), Ξενοδοχεία Ξενία Μύκονος (1960), Καλαμπάκα (1960), Κατοικία στην οδό Αρχιμήδους, Αθήνα (1961), Μοτέλ Ξενία, Παλιούρι (1962), Σπίτι διακοπών Ανάβυσσος (1962), Μοτέλ Ξενία, Αρχαία Ολυμπία (1966), Ξενοδοχείο Ξενία, Πόρος (1964), Αρχαιολογικό Μουσείο, Ιωάννινα (1965-1966), Αρχαιολογικό Μουσείο, Κομοτηνή (1967), Πολυκατοικία στην Φιλοθέη (1971-1973), Κατοικία με εργαστήριο, Αίγινα (1974-1978). Πολλά από τα έργα του αποτελούν μέχρι και σήμερα πρότυπα αρχιτεκτονικής.

Το ενδιαφέρον του Άρη Κωνσταντινίδη ως προς την δημιουργία μίας σύγχρονης αρχιτεκτονικής που να πηγάζει από τις ανάγκες του εκάστοτε τόπου, τον οδήγησαν στην εκτεταμένη μελέτη της ανώνυμης αρχιτεκτονικής στην Ελλάδα, να έρθει σε επαφή μαζί της, να καταλάβει την διαφορετικότητα και την σημασία της ελληνικής γης και της υπαίθρου και να συνειδητοποιήσει πόσο ιδιαίτερη είναι η <<ανθρώπινη>> κλίμακα του ελληνικού τοπίου.

Όπως αναφέραμε και πιο πάνω ο Άρης Κωνσταντινίδης είχε μία ιδιαίτερη σχέση με το γράψιμο, γι' αυτό το λόγο αρκετές φορές κρατούσε σημειώσεις. Στα περισσότερα βιβλία που έχει γράψει μας παρουσιάζει την θέση του για την αρχιτεκτονική, που για εκείνον είναι ένας ζωντανός οργανισμός, και πραγματεύεται μία διαρκή αναζήτηση για τον ορισμό και την σημασία της αληθινής αρχιτεκτονικής. Χαρακτηριστικά είχε αναφέρει πως η αρχιτεκτονική φυτρώνει στην γη που βρίσκεται και έχει άμεση σχέση με αυτήν όπως το δέντρο ή ο θάμνος.

Ο Άρης Κωνσταντινίδης καθόλη την διάρκεια της ζωής του προσπάθησε να δημιουργήσει μία <<αληθινή αρχιτεκτονική>> η οποία θα βασιζόταν στις αρχές που του δίδαξε εκείνη, παράλληλα όμως θα ήταν αντίθετη, σε κάθε τάση που ήταν συνδεδεμένη με το παρελθόν και με τον μιμητισμό των ελληνικών μορφών του παρελθόντος. Υποστηρίζει ότι η μελέτη του παρελθόντος δεν θα πρέπει να περιορίζεται μόνο σε μορφολογικά στοιχεία που υποδηλώνουν ένα είδος μίμησης, αλλά να προχωράει και προς το εσωτερικό, στη λειτουργική αναγκαιότητα, στην έλλειψη του περιττού, δηλαδή σε όλα αυτά τα στοιχεία που υποδηλώνουν την ανώνυμη και λαϊκή αρχιτεκτονική. Συγχρόνως όμως, ήθελε να αποφύγει και την τάση της εποχής του, που πολλοί αρχιτέκτονες αντέγραφαν μοντέρνα ευρωπαϊκά πρότυπα που ήταν κατασκευασμένα για τις ανάγκες άλλων τόπων.

Κάθε του έργο υπογραμμίζει την πίστη του, πως η ανώνυμη αρχιτεκτονική αλλά και το ίδιο το τοπίο της Ελλάδας είναι τα θεμέλια πάνω στα οποία πρέπει να σταθεί μία σύγχρονη αρχιτεκτονική πράξη. Η αρχιτεκτονική του αποτελεί απόδειξη της μεγάλης ευαισθησίας που έχει με τον χώρο που κατασκευάζονται τα έργα, αφού μέσα από αυτά θέλει να τονίσει την αλληλεπίδραση της φύσης και του κατοικήσιμου περιβάλλοντος. Δίνει μεγάλη έμφαση στο πως εντάσσεται ολόκληρο το αρχιτεκτονικό έργο στο φυσικό περιβάλλον, δημιουργώντας ρευστά όρια ανάμεσα στο φυσικό και στο κτιστό. Με την προέκταση της φύσης μέσα στο κατοικήσιμο περιβάλλον έχει ως αποτέλεσμα σε πολλές κατοικίες ο εξωτερικός χώρος να αποτελεί μέρος του ίδιου του κτίσματος. Για να πετύχει αυτήν αλληλεπίδραση διαμορφώνει τους χώρους χρησιμοποιώντας παρόμοια ή πολλές φορές ακόμα και ίδια αρχιτεκτονικά στοιχεία, όπως για παράδειγμα δωμάτια που ορίζονται από τοίχους ή τοίχους που τους διακόπτουν ανοίγματα.

Στα περισσότερα έργα του παρατηρούμε ότι η μετάβαση από τον κλειστό στον ανοιχτό χώρο, γίνεται μέσω ενός μεταβατικού υπόστεγου ή ημιυπαίθριου χώρου. Αυτή η δομή των χώρων, υπήρχε στα παλιά λαϊκά σπίτια, όπου υπήρχε το κλειστό δωμάτιο, το χαγιάτι και η αυλή.

Η διαχείριση του εσωτερικού και του εξωτερικού κατ' αυτόν τον τρόπο έχει σαν αποτέλεσμα να δημιουργούνται κατασκευές που χαρακτηρίζονται από απλές φόρμες, ορθολογική διάταξη της κάτοψης από την οποία προκύπτουν οι όψεις σαν φυσική συνέχεια. Επίσης, ο Άρης Κωνσταντινίδης επικεντρώνεται και στην μελέτη των κλιματικών δεδομένων του κάθε τόπου, στην άρτια κατασκευή και στην ανάδειξη της ιδιαιτερότητας του κάθε υλικού που χρησιμοποιεί για την κατασκευή.

Μέσω των έργων του ο Άρης Κωνσταντινίδης επανερμήνευσε τη φύση και την αναδημιούργησε βάση των δικών του αξιών. Δημιούργησε μία αρχιτεκτονική πορεία που είναι μοναδική και οδηγεί σε μία σύγχρονη ελληνική αρχιτεκτονική, η οποία έχει γερές βάσεις στα διδάγματα και τις ανάγκες της σημερινής εποχής και

παράλληλα έχει την ικανότητα να αφομοιώνει την ουσία και όχι να κάνει μία επιφανειακή αντιγραφή της αρχιτεκτονικής αντιγραφής του τόπου του.

Σύμφωνα με τον ίδιο: Αληθινό είναι και ό,τι έχει προϋπάρξει. Δηλαδή ό,τι έχει προκύψει σε περασμένα χρόνια και το ξαναβρίσκει μια σύγχρονη εποχή, μέσα από τους δικούς της πια τρόπους, κι αφού το ίδιο το είχε βρει η παλιά εποχή με τους δικούς της κι αυτή τρόπους. Μ' άλλα λόγια ότι ξαναζωντανεύει, επειδή το κρίνουμε αναγκαίο, ωφέλιμο και παραγωγικό....

4.Μοτέλ Ξενία Αρχαίας Ολυμπίας

Το Μοτέλ «Ξένιος Ζευς», κατασκευάστηκε το 1963 από τον Άρη Κωνσταντινίδη. Βρίσκεται στην είσοδο της Αρχαίας Ολυμπίας στην Πελοπόννησο, στο νομό Ηλείας, σε οικόπεδο 18,4 στρεμμάτων, και έχει εμβαδόν 1.756 τ.μ. (δυναμικότητα 72 κλινών).

4.1 Περιοχή Μελέτης : Ιστορία

Η Ολυμπία αποτελούσε το πιο δοξασμένο ιερό της αρχαίας Ελλάδας. Ήταν αφιερωμένο στο θεό Δία. Επίσης εκεί διεξάγονταν οι Ολυμπιακοί Αγώνες οι οποίοι τελούσαν στο πλαίσιο των Ολυμπίων. Η Ολυμπία ονομαζόταν Άλτις, δηλαδή Ιερό Άλσος και ήταν κτισμένη στη βόρεια όχθη του ποταμού Αλφειού. Στην περιοχή έχουν βρεθεί ίχνη ανθρώπινης παρουσίας από τη Νεολιθική περίοδο. Ο πληθυσμός ξεκίνησε την ανάπτυξή του μέσω της δημιουργία αγροτικών οικισμών, οι οποίοι αργότερα εξελίχθηκαν σε ένα μεγάλο θρησκευτικό κέντρο της αρχαιότητας. Εκεί βρισκόταν για περίπου χίλια χρόνια το χρυσελεφάντινο άγαλμα του Διός, έργο του Φειδία, το οποίο ήταν γνωστό στην αρχαιότητα ως ένα από τα επτά θαύματα του κόσμου. Είχε ύψος 12 μ. και αποτελούνταν από ξύλο εσωτερικά, αλλά χρυσό, ελεφαντόδοντο, ασήμι, ορεία κρύσταλλο (τύπος χαλαζία) και ημιπολύτιμους λίθους εξωτερικά.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες ξεκίνησαν το 776 π.Χ. και πραγματοποιούνταν ανά τέσσερα χρόνια. Όμως οι Αγώνες τελούνται ήδη πολύ παλαιότερα, διότι σύμφωνα με την παράδοση τους ξεκίνησε ο Πέλοπας, που κέρδισε σε αρματοδρομία τον βασιλιά της Πίσας Οινόμαο. Σταδιακά ανεγέρθηκαν τα διάφορα οικοδομήματα, θρησκευτικού και κοσμικού χαρακτήρα μέχρι η περιοχή να πάρει τον 2ο αι. μ.Χ. τη μορφή που έχει σήμερα. Το παλαιότερο κτίσμα είναι ο ναός της Ήρας και το νεότερο το Νυμφαίο. Στη ρωμαϊκή περίοδο, συμπληρώθηκαν και ανασκευάστηκαν πολλά κτίρια δεδομένου πως οι Ρωμαίοι συνέχισαν τους αγώνες χωρίς διακοπή. Επί τη βασιλεία του Μεγάλου Κωνσταντίνου τα πρώτα χριστιανικά χρόνια, η λειτουργία του ιερού χώρου συνεχίστηκε ομαλά. Το 393 μ.Χ. έγιναν οι τελευταίοι

Ολυμπιακοί Αγώνες και λίγο αργότερα ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου Θεοδόσιος Α΄, με διάταγμά του απαγόρευσε οριστικά την τέλεσή τους γιατί θεωρούνταν παγανιστικοί, ενώ επί Θεοδοσίου Β΄, επήλθε η οριστική καταστροφή του ιερού (426 μ.Χ.).

Μερικά από τα σημαντικότερα κτίσματα και ευρήματα τη περιοχής είναι ο ναός του Δία, ο ναός της Ήρας (Ηραίων), το Βουλευτήριο, το Πρυτανείο, το Στάδιο, το Γυμνάσιο, η Παλαίστρα, το Λεωνίδαίο, το εργαστήριο του Φειδία, ο Θεηκολεών, οι Ζάνες (αγάλματα), το Φιλιπείο, η στοά της Ηχούς, το Μητρώον, ο βωμός του Δία και της Ήρας κ.α.

Τα παλαιότερα ευρήματα στο χώρο της Ολυμπίας εντοπίζονται στους νότιους πρόποδες του Κρονίου λόφου, εκεί όπου αναπτύχθηκαν τα πρώτα ιερά και οι προϊστορικές λατρείες. Μεγάλος αριθμός οστράκων, που χρονολογούνται στην Τελική Νεολιθική εποχή (4η χιλιετία π.Χ.), βρέθηκαν στο βόρειο πρηνές του σταδίου. Ίχνη κατοίκησης και των τριών περιόδων της Εποχής του Χαλκού έχουν εντοπισθεί στην ευρύτερη περιοχή της Άλτεως και του Νέου Μουσείου. Στην Πρωτοελλαδική II περίοδο (2800-2300 π.Χ.) κατασκευάστηκε μεγάλος τύμβος, που αποκαλύφθηκε στα κατώτερα στρώματα του Πελοπίου, και στην Πρωτοελλαδική III περίοδο (2150-2000 π.Χ.) οικοδομήθηκαν τα πρώτα αψιδωτά κτήρια του οικισμού. Σύμφωνα με την αρχαία παράδοση, τον 11ο αιώνα π.Χ. στην ευρύτερη περιοχή της Ολυμπίας εγκαταστάθηκαν οι Αιτωλοί, με αρχηγό τον Όξυλο, οι οποίοι ίδρυσαν το κράτος της Ήλιδας. Προς τα τέλη της μυκηναϊκής εποχής πιθανότατα διαμορφώθηκε και το παλαιότερο πρωτόγονο ιερό, αφιερωμένο σε τοπικές και πανελλήνιες θεότητες.

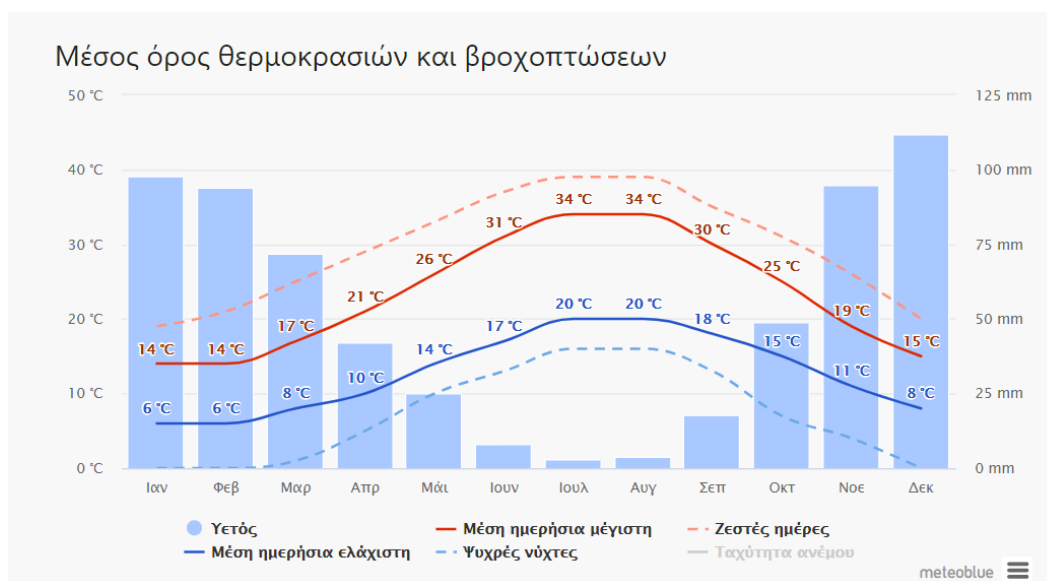
Η Αρχαία Ολυμπία όπως είναι το όνομα του σύγχρονου οικισμού, ή Ολυμπία όπως λεγόταν παλαιότερα, βρίσκεται στον νομό Ηλείας. Ο νομός Ηλείας είναι ένας από τους πενήντα ένα νομούς της Ελλάδας. Από το 2011 αποτελεί την Περιφερειακή Ενότητα Ηλείας, μία από τις εβδομήντα τέσσερις περιφερειακές ενότητες της χώρας, η οποία υπάγεται διοικητικά στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας. Γεωγραφικά βρίσκεται στην Πελοπόννησο και πρωτεύουσά της είναι ο Πύργος.

Η Πελοπόννησος έχει έκταση 21.379 τ.χμ. και πληθυσμό 1.086.935 κατοίκους. Πήρε το όνομά της από το μυθικό βασιλιά Πέλοπα. Μέχρι το 1893 που κόπηκε ο ισθμός της Κορίνθου, η Πελοπόννησος συνδέονταν με τη Στερεά Ελλάδα με μια λωρίδα ξηράς. Επομένως στην πραγματικότητα, σήμερα, μπορεί να θεωρηθεί σαν ένα μεγάλο νησί. Βόρεια βρέχεται από τον Πατραϊκό και τον Κορινθιακό κόλπο, νότια βρέχεται από τη Μεσόγειο Θάλασσα, ανατολικά βρέχεται από το Σαρωνικό κόλπο και το Μυρτώο πέλαγος και δυτικά βρέχεται από το Ιόνιο. Το έδαφός της είναι κατά τα δύο τρίτα ορεινό. Οι πεδιάδες της Πελοποννήσου είναι η πεδιάδα της Κορίνθου που είναι γνωστή για την παραγωγή σουλτανίνας σταφίδας, η πεδιάδα του Αιγίου που παράγει μαύρη σταφίδα, η πεδιάδα της Πάτρας, η πεδιάδα της Ηλείας, της Μεσσηνίας, της Λακωνίας, η Αργολική πεδιάδα που παράγει εσπεριδοειδή και πεπόνια, η πεδιάδα του Κρανιδίου και τα οροπέδια της Τρίπολης και της Μεγαλόπολης.

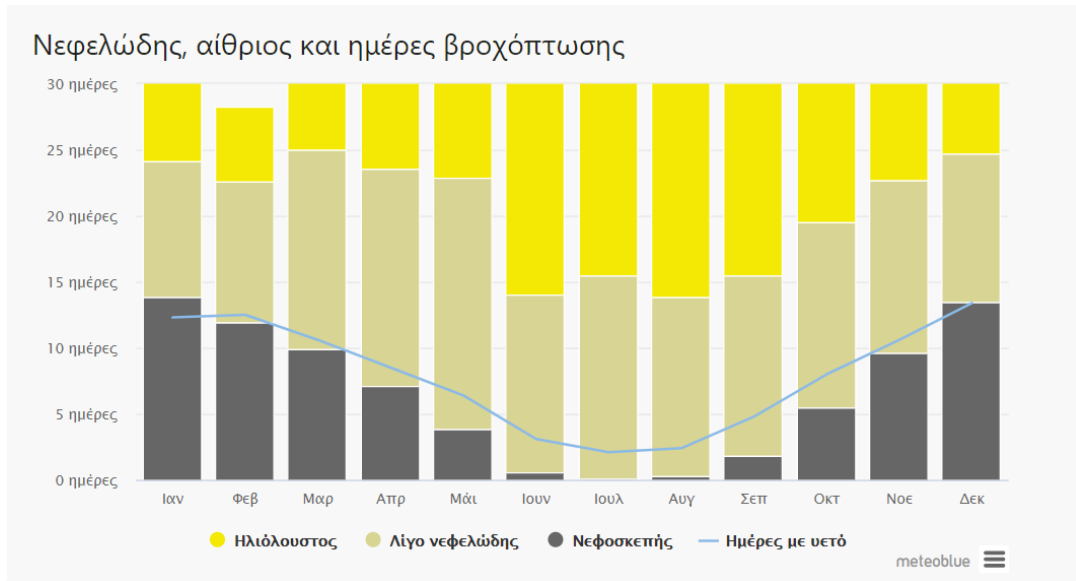
Το κλίμα της Πελοποννήσου είναι μεσογειακό στα παράλια και εύκρατο στο εσωτερικό.

Στην Πελοπόννησο καλλιεργούνται δημητριακά, βαμβάκι, καπνά, όσπρια, λαχανικά, ρύζι και εσπεριδοειδή. Παράγονται ακόμη σταφύλια, σταφίδες (ξανθές και μαύρες), κρασί, σύκα, μπανάνες στη Μεσσηνία, ελιές, κτηνοτροφικά προϊόντα, πεπόνια στο Άργος, πατάτες, καρπούζια στην Ηλεία, δασικά προϊόντα κ.ά. Οι κάτοικοι των παραλίων ασχολούνται με τον τουρισμό και με την αλιεία. Αξιόλογα ορυκτά είναι: τα μάρμαρα, η σιδηροπυρίτιδα και ο λιγνίτης στη Μεγαλόπολη που χρησιμοποιείται στο θερμοηλεκτρικό εργοστάσιο της περιοχής. Η βιομηχανία έχει αναπτυχθεί στις περιοχές της Πάτρας, του Αιγίου, της Αργολίδας και της Τρίπολης. Σε διάφορα μέρη υπάρχουν ιαματικές πηγές (Λουτράκι, Μέθανα, Καϊάφα, Κυλλήνη, Βρομονέρι και τα λουτρά της Ηραίας που αναφέρει και ο Πausanias).

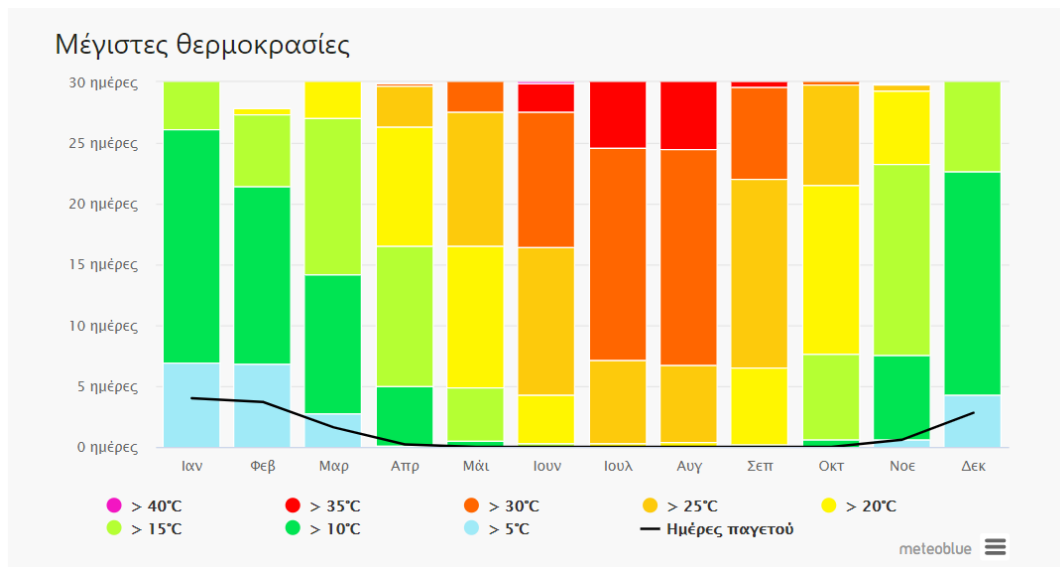
4.2 Περιοχή Μελέτης : Κλιματικά δεδομένα

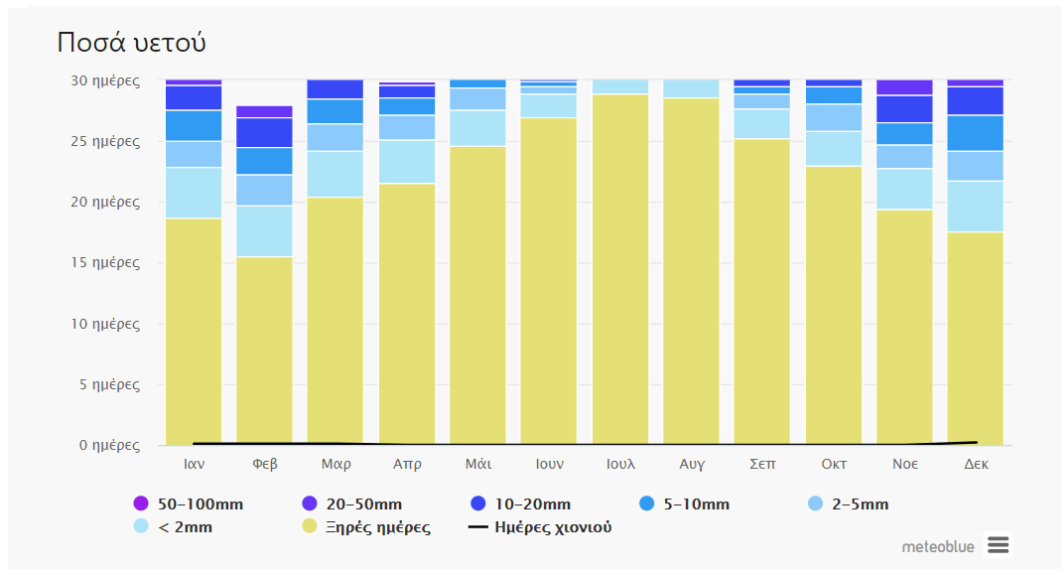
Η << ημερήσια μέση μέγιστη θερμοκρασία >>, που εμφανίζεται με την συμπαγή κόκκινη γραμμή, δείχνει τη μέγιστη θερμοκρασία μίας μέσης ημέρας για κάθε μήνα στην Αρχαία Ολυμπία. Ομοίως η << ημερήσια μέση ελάχιστη >>, που στο γράφημα παρουσιάζεται με την συμπαγή μπλε γραμμή, δείχνει τη μέση ελάχιστη θερμοκρασία. Οι διακεκομμένες κόκκινες και μπλε γραμμές, δείχνουν αντίστοιχα τον μέσο όρο της πιο ζεστής μέρας και της πιο κρύας νύχτας του κάθε μήνα για τα τελευταία 30 χρόνια.

Το γράφημα δείχνει το μηνιαίο αριθμό ημερών με καιρό αίθριο, λίγο νεφελώδη, νεφοσκεπή και τις ημέρες με βροχή. Οι ημέρες με λιγότερο από 20% νεφοκάλυψη θεωρούνται ως αίθριες, με 20-80% νεφοκάλυψη ως νεφελώδεις και με περισσότερα από 80%, ως νεφοσκεπείς.

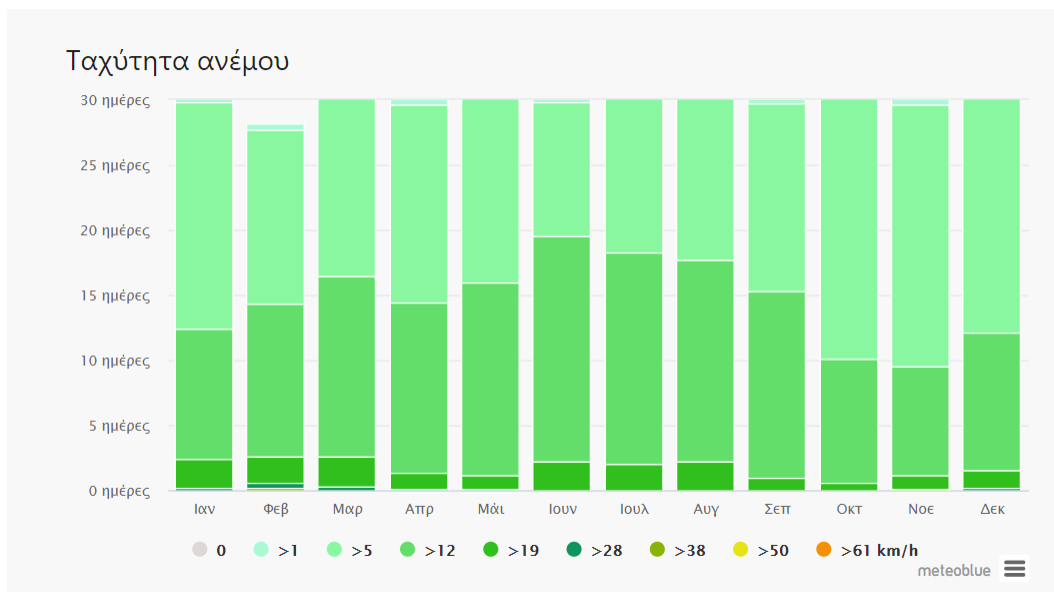

Το διάγραμμα μέγιστης θερμοκρασίας για την Αρχαία Ολυμπία εμφανίζει πόσες ημέρες ανά μήνα επιτυγχάνονται συγκεκριμένες θερμοκρασίες.

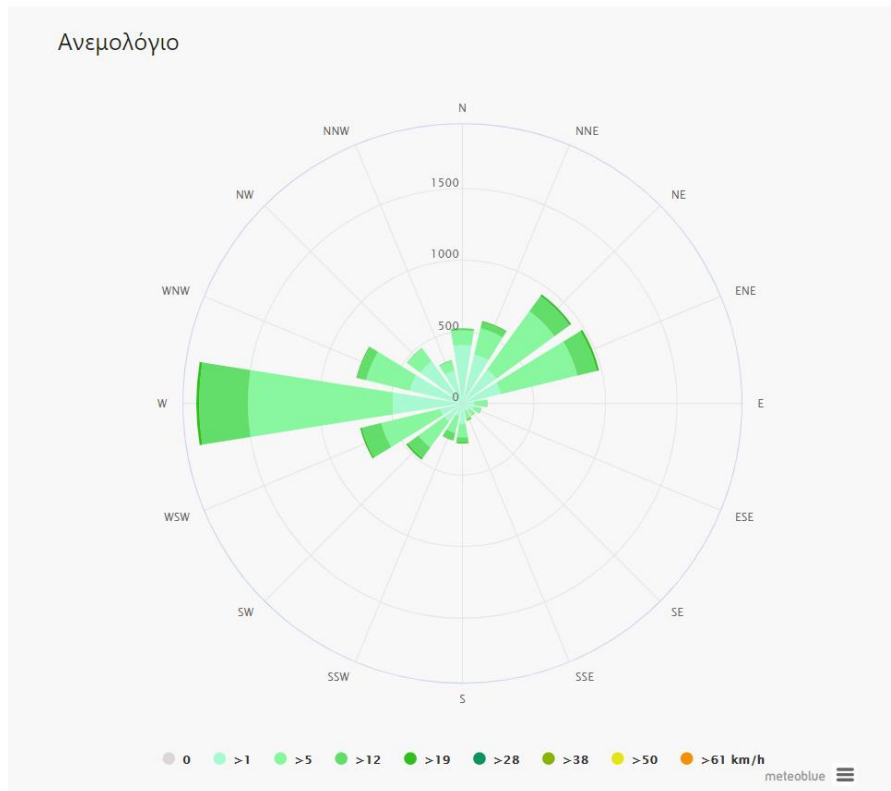

Το διάγραμμα υετού για την Αρχαία Ολυμπία δείχνει πόσες ημέρες ανά μήνα , επιτυγχάνονται ορισμένα ποσά υετού.

Υετός ονομάζεται κάθε πτώση ή εναπόθεση στο έδαφος προϊόντων του ύδατος (σε υγρή ή στερεά μορφή, επιμερισμένη) τα οποία προέρχονται από συμπύκνωση των υδρατμών της ατμόσφαιρας. Κυριότερες μορφές του υετού είναι η βροχή και το χιονόνερο.

Το διάγραμμα για την Αρχαία Ολυμπία δείχνει τις ημέρες ανά μήνα, κατά τις οποίες ο άνεμος φθάνει μια ορισμένη ταχύτητα.

Το ροδόγραμμα για την Αρχαία Ολυμπία δείχνει πόσες ώρες ετησίως ο άνεμος φυσάει από την υποδεικνυόμενη διεύθυνση. Παράδειγμα ΝΔ: ο άνεμος φυσά από τα Νότιο-Δυτικά (ΝΔ) προς τα Βορειοανατολικά (ΒΑ).

Η περιοχή της Αρχαίας Ολυμπίας ανήκει στην Β΄ Κλιματική Ζώνη. Το κλίμα της έχει μέτριες βροχές και χαρακτηρίζεται από ήπιους χειμώνες και ξηρά καλοκαίρια.

4.3 Περιοχή Μελέτης : Τοπικά Υλικά

Ορυκτά και πετρώματα της Πελοποννήσου

Στην Πελοπόννησο υπήρχε το μεταλλείο βαρύτη το οποίο ήταν στο Τρικέρι. Το Τρικέρι είναι ένα ακρωτήριο ανάμεσα στο Ζαρίτσι και στην παραλία του Τυρού Λακωνίας. Αυτό το μεταλλείο ξεκίνησε τις εργασίες του το 1866 με 1867 σε εδάφη που είχαν παραχωρηθεί από το Ελληνικό Κράτος στους Α. Κορδέλλα και G. Serpieri οι οποίοι ήταν ιδιοκτήτες της Ελληνικής Εταιρείας Εξόρυξης Μετάλλων. Το 1875 το μεταλλείο είχε ετήσια παραγωγή 1600 τόνους βαρύτη και απασχολούσε 200 εργάτες. Έπειτα μεταβιβάστηκε στην Ελληνική Μεταλλευτική Εταιρεία όπου και λειτούργησε τα επόμενα 25 χρόνια. Και στην συνέχεια παραχωρήθηκε στον Ν. Σγούρδα ο οποίος άνοιξε νέες στοές και αύξησε την ετήσια παραγωγή σε 3500 τόνους. Το μεταλλείο διήρκεσε υπό αυτούς τους ρυθμούς μέχρι το 1937 όπου και έκλεισε λόγω έλλειψης αποθεμάτων.

Επίσης υπάρχουν τα Λατομεία Πωρόλιθου γύρω από το Πραστείο της Μεσσηνιακής Μάνης. Στο παρελθόν λειτουργούσαν πολλά μικρά λατομεία που ήταν γύρω από το Πραστείο και

ιδιαίτερα προς την ρεματιά της μονής Αγίου Γεωργίου, με τα οποία κατασκευάστηκε το σύνολο των οικιών του Πρασταίου, αλλά και οι περισσότερες εκκλησίες της ευρύτερης περιοχής. Σήμερα λειτουργούν δύο σύγχρονα λατομεία πωρόλιθου, που τροφοδοτούν τις οικοδομές της περιοχής και τα έργα αναστήλωσης μνημείων, τα τοπικά και σε όλη την Ελλάδα.

Στην Καστριά του Δήμου Καλαβρύτων γίνεται η εξόρυξη της Κροκαλοπαγής. Το κροκαλοπαγές είναι ένα ιζηματογενές πέτρωμα, προϊόν μηχανικής αποσάθρωσης. Αποτελείται σε ποσοστό τουλάχιστον 50% από κροκάλες με μέγεθος ανώτερο των 2mm .

Οι κροκάλες είναι περισσότερο ή λιγότερο αποστρωγγυλωμένα θραύσματα πετρωμάτων. Συνδέονται μεταξύ τους με υλικό μικροκρυσταλλικό ή άμορφο πυριτικής ή ασβεστιτικής σύστασης, αλλά ενίοτε και από οξειδία ή/και υδροξειδία του σιδήρου. Όταν οι κροκάλες προέρχονται κυρίως από έναν τύπο πετρώματος, τα αντίστοιχα πετρώματα ονομάζονται μονόμικτα ή ολιγόμικτα και από διαφόρων, πολύμικτα.

Αυτόχθονα ή ενδοσηματισμένα κροκαλοπαγή ονομάζονται αυτά που το συγκολλητικό τους υλικό και οι κροκάλες είναι από το ίδιο υλικό, λόγω επιτόπιου θρυμματισμού ιζημάτων που δεν έχουν καταστεί συμπαγή.

Η δημιουργία των κροκαλοπαγών οφείλεται συνήθως στην αποσάθρωση των πετρωμάτων που αποτελούν το ανάγλυφο της Γης, εξαιτίας τεκτονικών παραμορφώσεων.

Ξυλεία Ελλάδας

Καστανιά:

Η καστανιά αναπτύσσεται στην εύκρατη ζώνη και η καλύτερη ποιότητά της βρίσκεται στις ορεινές και ημιορεινές περιοχές της ελληνικής γης. Η χρήση της ως δομικό στοιχείο για εσωτερική αλλά κυρίως για εξωτερική χρήση, χρονολογείται από την εποχή του Ομήρου. Δοκάρια καστανιάς λειτουργούν ως μπρέκια ή σενάζια σε αιωνόβιους πύργους στη Μάνη και αλλού. Παραδοσιακά σε όλη την ελληνική επαρχεία και κυρίως στη βόρεια Ελλάδα οι περιφράξεις των οικοπέδων και των κήπων ακόμα και σήμερα γίνονται με ξύλα καστανιάς.

Καρυδιά:

Η ελληνική καρυδιά είναι γνωστή παγκοσμίως για τα ιδιαίτερα νερά της και είναι από τα πολυτιμότερα ξύλα στον κόσμο. Εδώ και αιώνες η παγκόσμια βιομηχανία επίπλων για τα πιο ακριβά της έργα χρησιμοποιεί ξυλόφυλλα (καπλαμάδες) από την ελληνική καρυδιά. Τα ιδιαίτερα, έντονα, περίπλοκα και γοητευτικά νερά με την χαρακτηριστική τους διχρωμία καθιστούν την ελληνική καρυδιά ως ένα από τα πολυτιμότερα ξύλα παγκοσμίως.

Δρυς:

Ο δρυς, κοινώς η βελανιδιά, είναι συνώνυμη με τη δύναμη, τη σταθερότητα και την αντοχή. Θεωρείται στο φυτικό βασίλειο ο βασιλιάς του ξύλου. Ο δρυς είναι πολύ δημοφιλές ξύλο και χρησιμοποιείται από τα αρχαία χρόνια με σταθερή αξία έως και σήμερα. Τα πιο βαριά έπιπλα κατασκευάζονται από δρυς.

Ελιά:

Η Ελιά είναι ένα από τα σημαντικότερα αγαθά της Ελλάδας , είναι γνωστή από την αρχαία εποχή και αξίζει να σημειωθεί ότι σε κάποια νησιά της Ελλάδας βρέθηκαν απολιθωμένα φύλλα από ελιά ηλικίας 60.000 ετών. Βαρύ και σκληρό ξύλο. Κατάλληλο για μοναδικά αποτελέσματα στην επιπλοποιία. Η επεξεργασία του είναι πολύχρονη καθώς χρειάζεται τουλάχιστον 6 χρόνια ώστε να χρησιμοποιηθεί το ξύλο από τον επιπλοποιό.

Οξιά:

Το φυσικό της χρώμα είναι λευκό αλλά κοκκινίζει καθώς φουρνίζεται. Είναι συνήθως ισόβενη με μια λεπτή και ομοιόμορφη υφή. Όταν είναι ξεραμένη η οξιά θεωρείται ανώτερη από τη δρυ σε δύναμη καμπύλωσης, σε σκληρότητα και σε αντίσταση στην κρούση και το σκίσιμο. Είναι το ξύλο με την μεγαλύτερη χρήση στη βιομηχανία επίπλων και για πάτωμα. Σαν καπλαμάς χρησιμοποιείται για κατασκευή κοντραπλακέ και για κατασκευή ντουλαπιών, γραφείων, πάγκων κλπ.

Λεύκα:

Η λεύκα ή λεύκη ή αιγείρα είναι φυλλοβόλο δένδρο, με ωοειδή φύλλα και λευκό κορμό που αναπτύσσει μεγάλο ύψος, μέχρι 50 μέτρα. Στους νόμους του Πλάτωνα μνημονεύεται ένα φαρδύ μονοπάτι με δέντρα γύρω γύρω που οδηγούσε από την Κνωσό μέχρι στο σημείο που φύτευε η Λεύκα. Κοντά στο δέντρο αυτό φύτευε δάσος από γηραιότατα Κυπαρίσσια, το οποίο έκρυβε τα θεμέλια πανάρχαιου ναού της Ρέας.

Τρέμουσα Λεύκα:

Στην Ελλάδα την συναντούμε κυρίως σε ορεινές περιοχές. Δέντρο φυλλοβόλο με δυνατότητα ύψους ως και 25 μέτρα. Αγαπά το φως και ζει σε υγρά και νωπά εδάφη. Παρουσιάζει μεγάλη αντοχή σε ακραίες θερμοκρασίες. Τα φύλλα της έχουν τέτοια κατασκευή ώστε κινούνται ακόμα και με ελαφρύ άνεμο, εξού και το όνομα "τρέμουσα". Τα εντυπωσιακά "νερά" που έχει ο κορμός της θυμίζουν το παιχνίδι του φωτός στο νερό και είναι και ένας από τους λόγους που αποτελεί ξεχωριστή επιλογή ανάμεσα στην συλλογή μας από επιφάνειες κορμών.

Πεύκο:

Πεύκα υπάρχουν σε όλη την Ελλάδα, το κυριότερο είδος , η μαύρη Πεύκη προέρχεται κυρίως από την Β. Πίνδο ,Πελοπόννησο και Δ. και Α. Μακεδονία. Ψηλό δέντρο που φτάνει σε ύψος και τα 45 μέτρα. Το ξύλο του έχει ερυθρωπό χρώμα εσωτερικά, είναι καλής ποιότητας, χρησιμοποιείται στις οικοδομές, στη ναυπηγική και σαν στύλος στήριξης καλωδίων μεταφοράς ηλεκτρικού ρεύματος. Λιάχα ή Πεύκη η αγρία , με κιτρινοκόκκινο φλοιό, μεγάλο ύψος που φτάνει και τα 50 μέτρα.

Έλατο:

Το έλατο φύεται κυρίως σε ορεινούς όγκους της Ελλάδας και σε υψόμετρο πάνω από τα 800μ. Έχει πολύ ανθεκτικό ξύλο και χρησιμοποιείται ευρέως για κατασκευή επίπλων, σε οικοδομικές και ναυπηγικές κατασκευές. Η ρητίνη του δένδρου έχει φαρμακευτικές ιδιότητες και χρησιμοποιείται στην πρακτική ιατρική. Ονομαζόταν από τους αρχαίους Έλληνες Πίτυς και ήταν το ιερό δέντρο του θεού Πάνα.

Ρόμπολο:

Το Ρόμπολο ή Λευκόδερμη Πεύκη παράγει ένα είδος ρετσινιού το οποίο λέγεται από τους παραδασόβιους πληθυσμούς ότι έχει ιαματικές ιδιότητες. Το αρχαιότερο ρόμπολο της Ευρώπης βρίσκεται στη βόρεια Πίνδο, σε κρυφό σημείο για ευνόητους λόγους, και η ηλικία του υπολογίζεται από τους ειδικούς στα 1,180 έτη. Το όνομά του είναι Άδωνης.

Πλάτανος:

Υπεραιωνόβιο δέντρο με ιδιαίτερα νερά και έντονες και διαφορετικές αποχρώσεις. Ο πλάτανος απαντά στις όχθες των ποταμών, σε ρεματιές, σε χαράδρες, κοντά σε πηγές και σε βρύσες. Σε πολλά χωριά εξωραΐζει πλατείες, είναι γνωστό για τη βαθιά σκιά που προσφέρει και ακόμα ότι είναι συνδεδεμένος με θρύλους και παραδόσεις. Ο πλάτανος στο πέρασμα του χρόνου καθιερώνει στην πόλη μας την ονομασία της ομώνυμης άλλοτε πλατείας, αλλά σημερινό σταυροδρόμι. Αποτελούσε σημείο αναφοράς και ήταν επίκεντρο όλης της παλιάς πόλης.

Καραγάτσι:

Η Φτελιά (Καραγάτσι) αναπτύσσεται κυρίως στην χερσονήσου του Αίμου. Ξύλο με ιδιαίτερα και έντονα νερά. Το ξύλο του φτελιά είναι πολύ καλής ποιότητας, γερό, διάρκειας και αντοχής περιζήτητο στην οικοδομική (σκάλες και εξώθυρες), την ναυπηγική και την επιπλοποιία. Παλιότερα ιδιαίτερα διαδεδομένο στην καρροποιία. Δυστυχώς πριν πολλές δεκαετίες μια μεταδοτική ασθένεια κατέστρεψε τα μεγαλύτερα δάση της χερσονήσου. Όπως πάντα όμως η φύση αντέδρασε και σήμερα μας χαρίζει ξυλεύσιμα δάση με το υπέροχο αυτό ξύλο

Ευκάλυπτος:

Ο Ευκάλυπτος είναι το πιο πολυφυτεμένο δέντρο σκληρής ξυλείας σε όλο τον κόσμο. Ανακαλύφθηκε γύρω στα τέλη του 18ου αιώνα με αρχές του 19ου στην Ωκεανία και μεταφέρθηκε στην Ευρώπη. Αναπτύσσεται σε εύκρατες κυρίως ζώνες στις οποίες ανήκει και η Ελλάδα. Η ιδιαίτερη σκληρότητά του και το βάρος του το καθιστούν κατάλληλο για εσωτερική και κυρίως εξωτερική χρήση.

Μουριά:

Εκτός από τον εξαιρετικό της καρπό (άσπρα-μαύρα μούρα) και την δροσιά που προσφέρει τα καλοκαίρια σε δρόμους, πλατείες και αγροτικές κατοικίες είναι ιδιαίτερα γνωστή η εξαιρετική ποιότητα ξυλείας με τα ιριδίζοντα κιτρινοπράσινα νερά και την ιδιαίτερη σκληρότητά της. Είναι κατάλληλη για εσωτερική και εξωτερική χρήση.

Σκλήθρο:

Το ξύλο με τις άγνωστες στο ευρύ κοινό ιδιότητες. Παραποτάμιο και παραλίμνιο δέντρο. Οι παραδοσιακές ξύλινες καλύβες των ψαράδων που βρίσκονται μέσα στο νερό στα ποτάμια και της λίμνες της κεντρικής Ευρώπης, αλλά και στα δέλτα των ελληνικών ποταμών παρασκευάζονται από ξυλεία σκλήθρου. Αξίζει να σημειωθεί ότι η πόλη της Βενετίας είναι θεμελιωμένη σε πασσάλους θαμμένους στην άμμο των ελωδών νησιών.

Φλαμούρι:

Το δέντρο Φλαμούρι ή Φιλύρα την άνοιξη αναδύει ένα ιδιαίτερα έντονο άρωμα από τα λουλούδια του, τα οποία γίνονται εξαιρετικό αφέψημα, το γνωστό μας τίλιο. Βαθύσκια δεντροστοιχία από φιλύρα είναι ένα αισθητικό και οσφρητικό θαύμα. Σύμφωνα με τον μύθο η Φιλύρα είναι η θυγατέρα του Ωκεανού, η οποία γέννησε από τον Κρόνο τον Κένταυρο Χείρωνα. Όταν πέθανε οι θεοί την μεταμόρφωσαν στο ομώνυμο δέντρο. Η ίδια ανέθρεψε τον Ιάσωνα και τον Αχιλλέα. Η ξυλεία του είναι ιδανική για ξυλογλύπτες, οργανοποιούς αλλά και για την επιπλοποιία.

Κυπαρίτσι:

Το γνωστό μας κυπαρίτσι ανήκει στην κατηγορία των κωνοφόρων δέντρων. Η ξύλευση του είναι ιδιαίτερα περιορισμένη και μόνο με παρουσία των τοπικών δασικών αρχών. Είναι ιδιαίτερα δύσκολο στον χρονικό συντονισμό για την ξύλευση και την επεξεργασία του. Η διαχρονικότητά του εξαρτάται από την κατάλληλη ημερομηνία κοπής και την άμεση μεταφορά του στο πριστήριο. Ωστόσο αναδύει το εκλεπτυσμένο του άρωμα για αιώνες μετά την επεξεργασία του.

Δεσποτάκι:

Ο Φράξος ή δεσποτάκι ή μέλιο εντάσσεται στην ίδια κατηγορία με τον δρυς και την καστανιά αφού έχουν τις ίδιες ιδιότητες, όμως η λευκή του σάρκα δίνει την δυνατότητα περισσότερων επιλογών χρώματος στην επιπλοποιία . Από μελιό όπως μας πληροφορεί ο

Όμηρος κατασκευάζονται τα δώρατα των αρχαίων. Κομμάτια φλούδας του δέντρου μουσκεύονται στο νερό οι χωρικοί καθώς είναι κοινό φάρμακο για τα κοτέτσια.

Προϊόντα

Καλλιεργούνται δημητριακά, βαμβάκι, καπνά, όσπρια, λαχανικά, ρύζι και εσπεριδοειδή. Παράγονται ακόμη σταφύλια, σταφίδες (ξανθές και μαύρες), κρασί, σύκα, μπανάνες στη Μεσσηνία, ελιές, κτηνοτροφικά προϊόντα, πεπόνια στο Άργος, πατάτες, καρπούζια στην Ηλεία, δασικά προϊόντα κ.ά.

Οι κάτοικοι των παραλίων ασχολούνται με τον τουρισμό και την αλιεία.

Αξιόλογα ορυκτά είναι τα μάρμαρα, ο σιδηροπυρίτης και ο λιγνίτης στη Μεγαλόπολη που χρησιμοποιείται στο θερμοηλεκτρικό εργοστάσιο της περιοχής. Η βιομηχανία έχει αναπτυχθεί στις περιοχές της Πάτρας, του Αιγίου, της Αργολίδας και της Τρίπολης.

Σε διάφορα μέρη υπάρχουν ιαματικές πηγές (Λουτράκι, Μέθανα, Καϊάφα, Κυλλήνη, Βρομονέρι και τα λουτρά της Ηραίας).

4.4 Ανάλυση Υπάρχουσας Κατάστασης

Στο ισόγειο στεγάζεται αυτή τη στιγμή η Υπηρεσία Καθαριότητας του Δήμου Αρχαίας Ολυμπίας και το Τμήμα Πολιτικής Προστασίας, λειτουργεί ο όρχος ¹των οχημάτων, ενώ σε τμήμα του οικοπέδου (σε ανεξάρτητο κτίριο) στεγάζεται το Πυροσβεστικό Κλιμάκιο Αρχαίας Ολυμπίας. Πρόθεση του Δήμου Αρχαίας Ολυμπίας είναι η δημιουργία, στον χώρο αυτό, ενός Διεθνούς Πολιτιστικού Κέντρου, έχοντας μάλιστα και εγγράφως αιτηθεί την παραχώρηση χρήσης του κτιρίου, από την ΕΤΑΔ. Ωστόσο, το αίτημα παραμένει σε εκκρεμότητα, με τον αναπληρωτή Δημάρχο Γιώργο Δεββέ να εξηγεί πως ο Δήμος Αρχαίας Ολυμπίας σε συνεργασία με την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας και τον Αντιπεριφερειάρχη Ηλείας Γιώργο Γεωργιόπουλο, έχει προτείνει και την ένταξη του έργου αξιοποίησης του στο πρόγραμμα ΟΧΕ για χρηματοδότηση, κι ενώ είχε θετική απήχηση, ωστόσο δεν εντάχθηκε, καθώς εκκρεμεί η τυπική παραχώρηση του στον Δήμο Αρχαίας Ολυμπίας.

¹ Στρατιωτικός Όρος.

1. ο στρατιωτικός σχηματισμός που σε καιρό πολέμου φροντίζει για τον ανεφοδιασμό, τη συντήρηση και την επισκευή διαφόρων υλικών
2. το σύνολο των στρατιωτικών οχημάτων
3. ο τόπος όπου είναι συγκεντρωμένα τα στρατιωτικά οχήματα

4.5 Φωτογραφίες Περιοχής Μελέτης

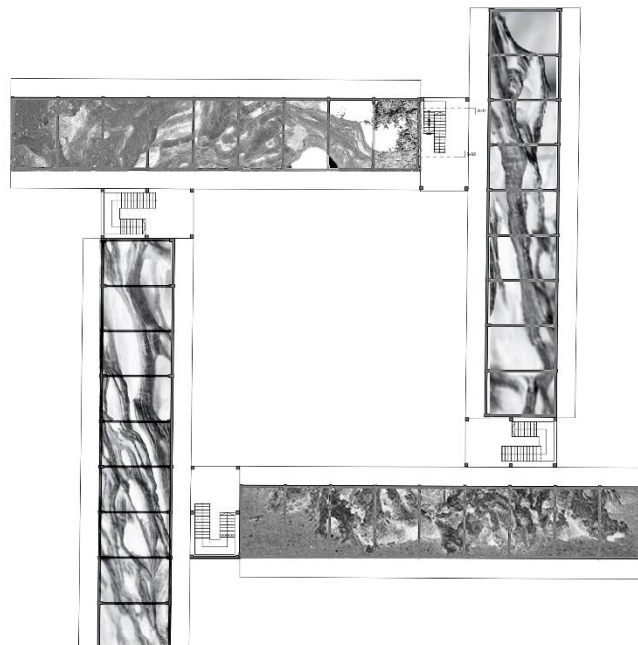
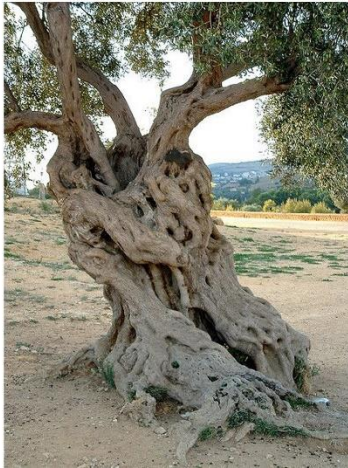
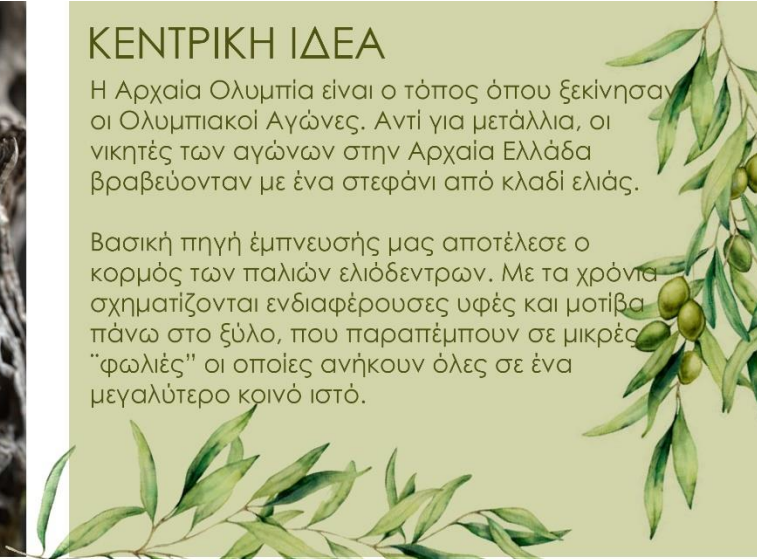
5. Προτεινόμενη σχεδιαστική λύση

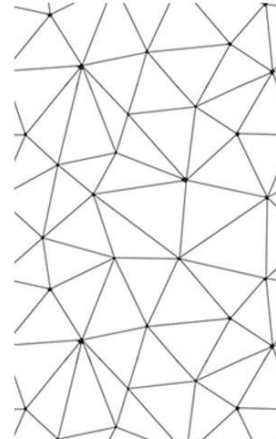
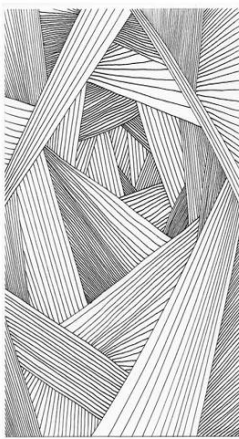
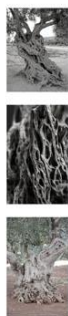
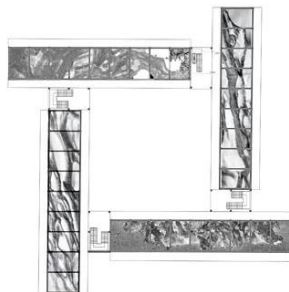
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΔΕΑ

Η Αρχαία Ολυμπία είναι ο τόπος όπου ξεκίνησαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Αντί για μετάλλια, οι νικητές των αγώνων στην Αρχαία Ελλάδα βραβεύονταν με ένα στεφάνι από κλαδί ελιάς.

Βασική πηγή έμπνευσής μας αποτέλεσε ο κορμός των παλιών ελιόδεντρων. Με τα χρόνια σχηματίζονται ενδιαφέρουσες υφές και μοτίβα πάνω στο ξύλο, που παραπέμπουν σε μικρές "φωλιές" οι οποίες ανήκουν όλες σε ένα μεγαλύτερο κοινό ιστό.

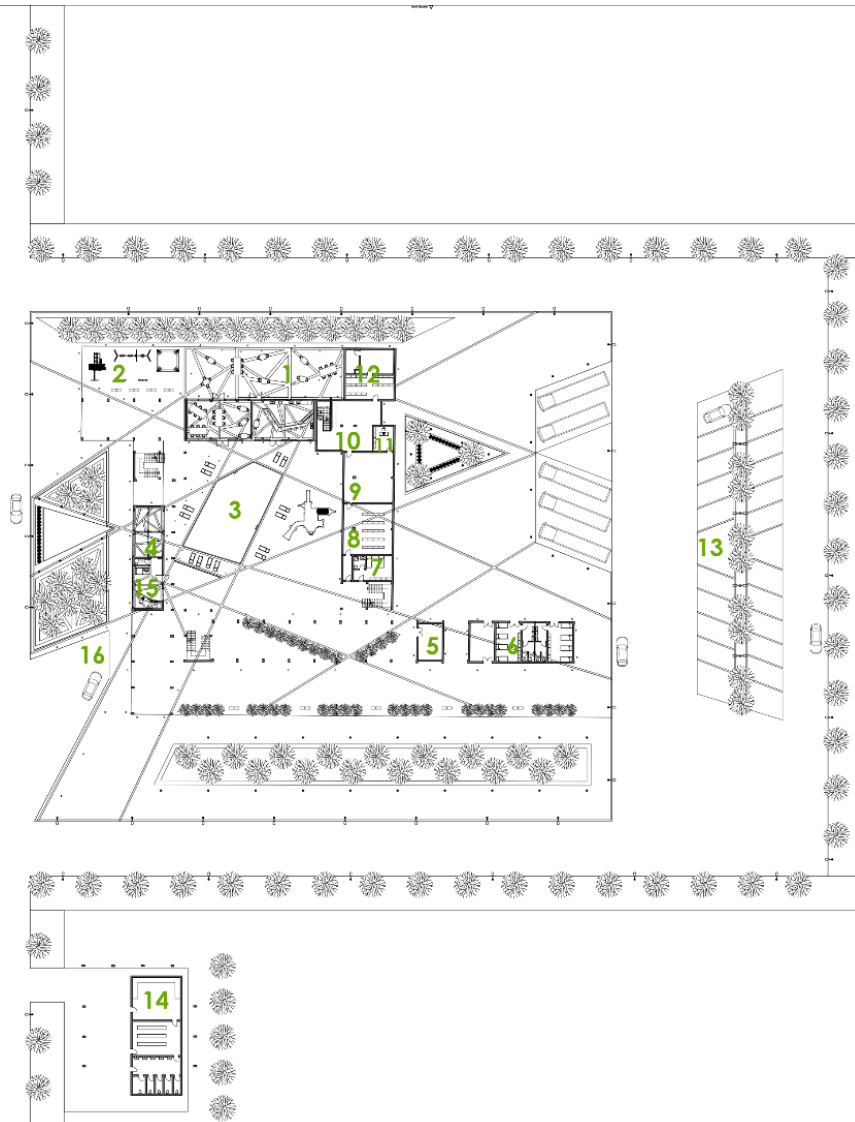

ΝΕΡΑ &
ΣΤΡΟΒΙΛΟΙ
ΕΥΛΟΥ -
ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΗ
ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΗ

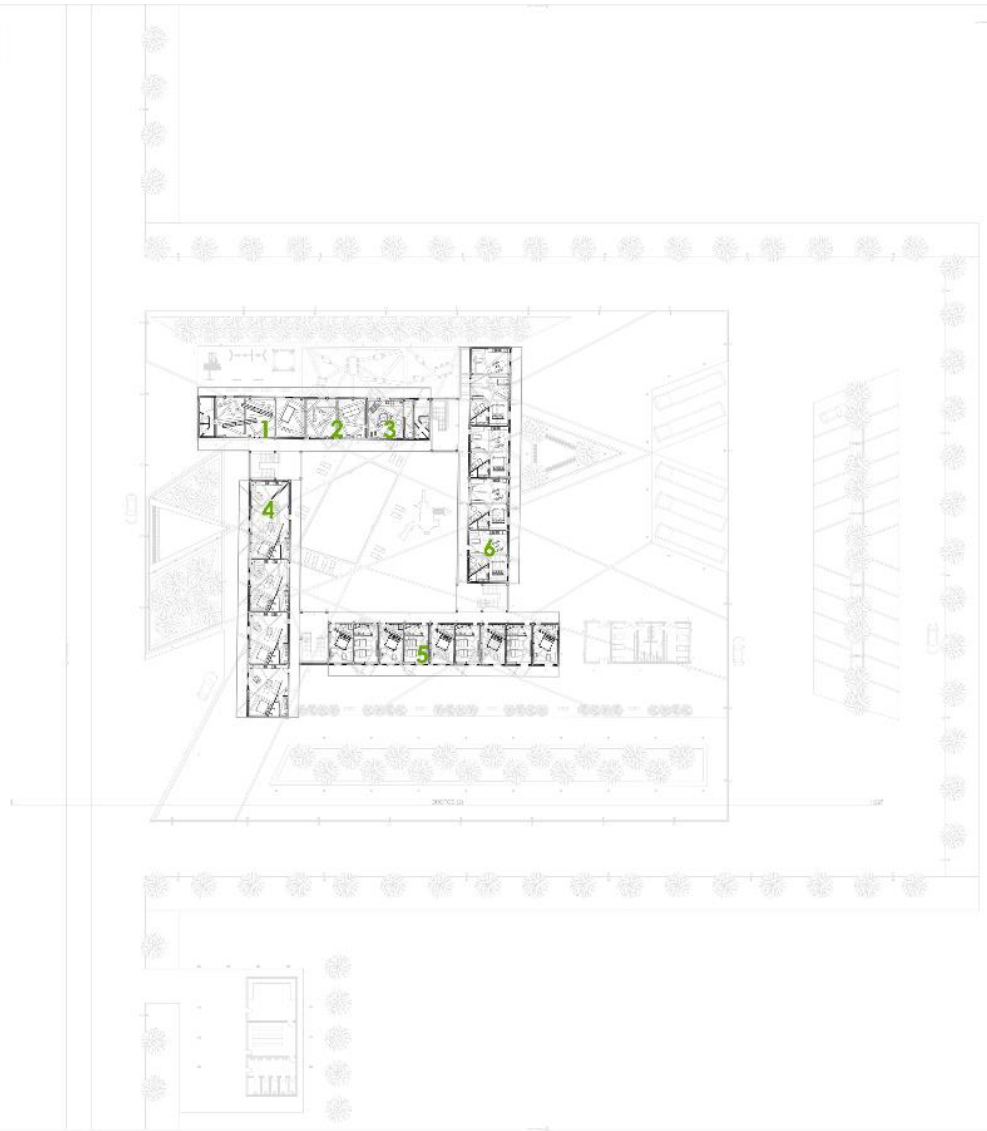
ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

- 1 ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ/ΚΑΦΕ-ΜΠΑΡ
- 2 ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑ
- 3 ΠΙΣΙΝΑ
- 4 ΠΩΛΗΤΗΡΙΟ/ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ
- 5 ΑΠΟΘΗΚΗ ΕΠΙΠΛΩΝ ΔΙΘΥΡΟΥ
- 6 ΧΩΡΟΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
- 7 ΧΩΡΟΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΞΕΝΟΔΟΧΟΥ
- 8 ΛΙΝΟΘΗΚΗ
- 9 ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ-ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΟ
- 10 ΜΑΓΕΙΡΕΙΟ
- 11 ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗ
- 12 ΜΗΧΑΝΟΣΤΑΣΙΟ/ΠΙΝΑΚΕΣ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ
- 13 ΧΩΡΟΣ ΣΤΑΘΜΕΥΣΗΣ ΙΧ ΚΑΙ ΚΤΕΛ
- 14 ΠΡΑΤΗΡΙΟ ΒΕΝΖΥΝΗΣ/ΑΠΟΘΗΚΗ
- 15 ΡΕΣΕΨΙΟΝ
- 16 ΧΩΡΟΣ ΑΦΗΝΗΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ/ΤΑΞΙ

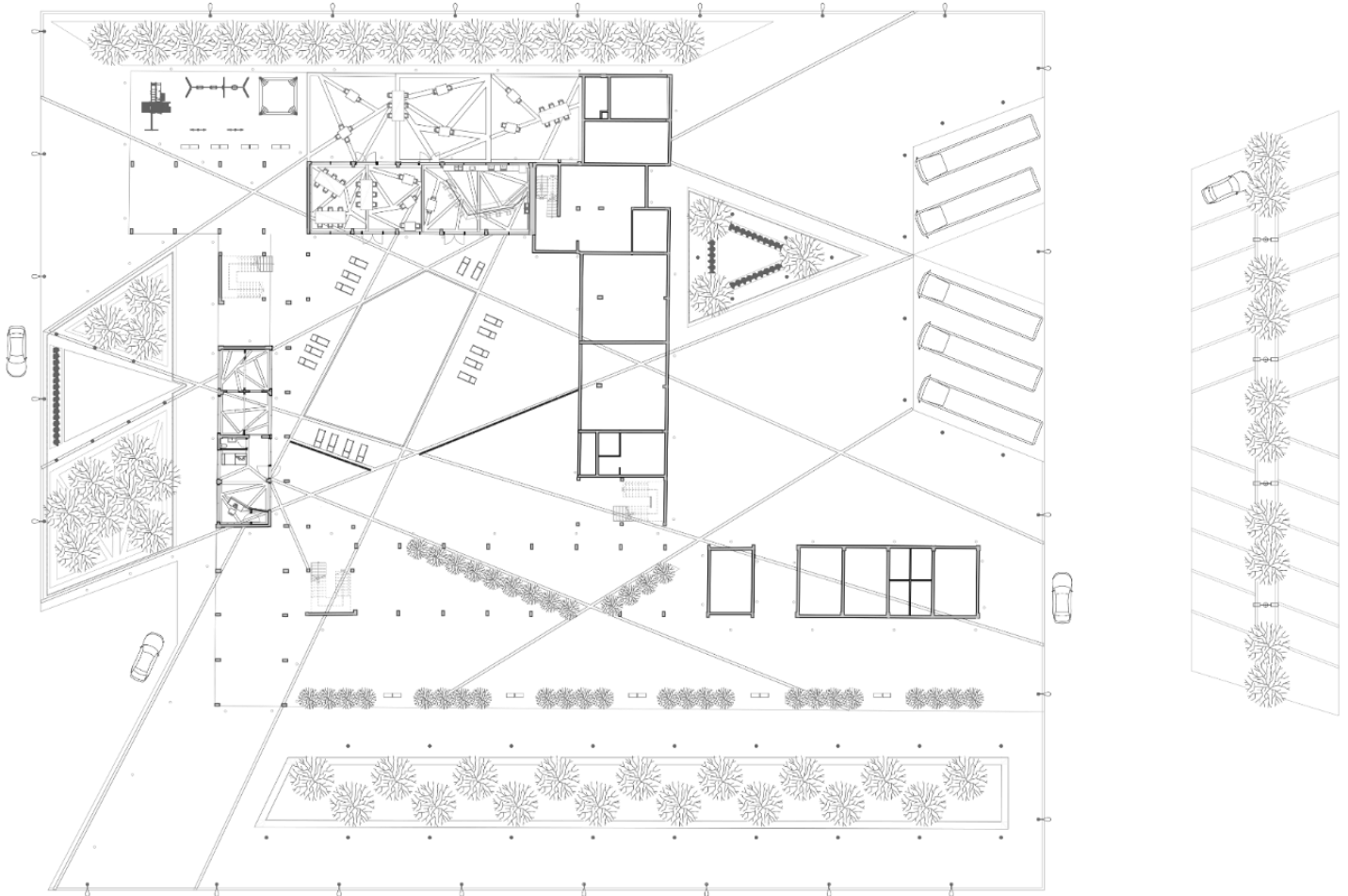

ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ ΟΡΟΦΟΥ

- 1 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
- 2 ΧΩΡΟΣ ΑΝΑΨΥΧΗΣ
- 3 ΧΩΡΟΣ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΠΑΙΔΙΩΝ
- 4 ΔΩΜΑΤΙΑ ΣΟΥΙΤΕΣ
- 5 ΔΩΜΑΤΙΑ ΜΟΝΟΚΛΙΝΑ/ΔΙΚΛΙΝΑ
- 6 ΔΩΜΑΤΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ

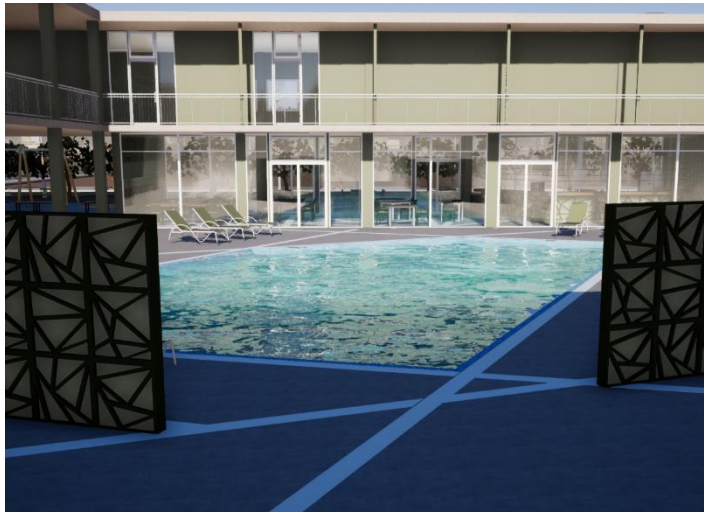

Κάτοψη Ισογείου

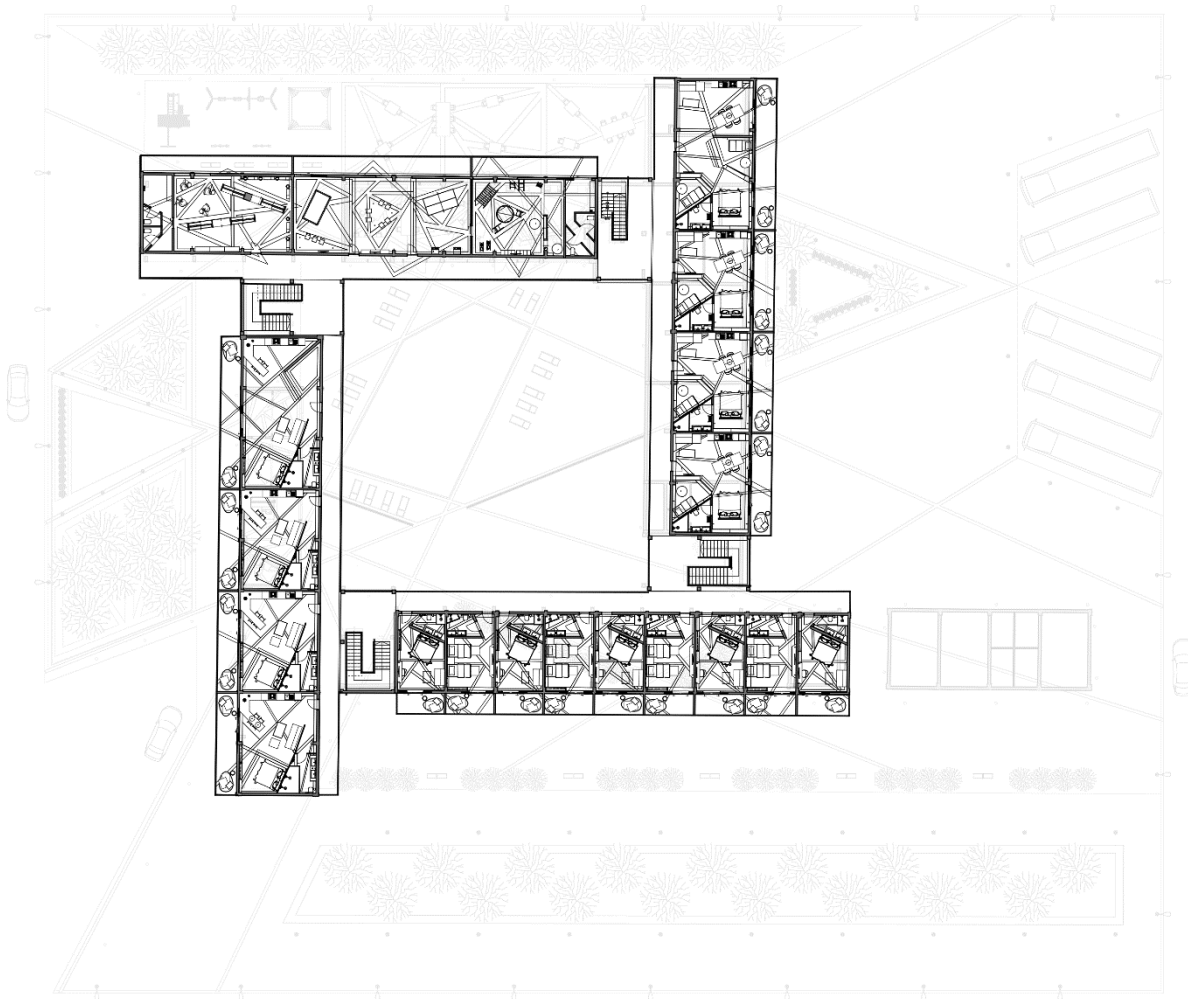

Χρωματική Κάτοψη Ισογείου

Κάτοψη Ορόφου

Χρωματική Κάτοψη Ορόφου

Όψεις

Ανατολική Όψη

Βόρεια Όψη

Δυτική όψη

Νότια όψη

Χρωματική κάτοψη και αξονομετρικό

Φωτορεαλιστικές Απεικονίσεις

Εξωτερικός Χώρος

Είσοδος

Ρεσεψιόν

Ρεσεψιόν

Εστιατόριο

Βιβλιοθήκη –
καθιστικό

Play Room

Δωμάτια-
Suites

*Playroom:
παιδικός
χώρος*

Δωμάτια Σουίτες

*Δωμάτια
Οικογενειακά*

6. Πηγές

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CE%B5%CE%B9%CF%86%CF%8C%CF%81%CE%BF%CF%82%CF%83%CF%87%CE%B5%CE%B4%CE%AF%CE%B1%CF%83%CE%B7>

<https://www.patrisnews.com/archea-olybia-i-tychi-tou-motel-xenio/>

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9F%CE%BB%CF%85%CE%BC%CF%80%CE%AF%CE%B1>

<https://www.gtp.gr/TDirectoryDetails.asp?id=14889&lng=1>

<https://www.rivieraolympia.com/el/ancient-olympia.html>

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9F%CE%BB%CF%85%CE%BC%CF%80%CE%AF%CE%B1>

http://odysseus.culture.gr/h/3/gh351.jsp?obj_id=2358

https://www.domogroup.gr/ell/categories/Elliniki-Ksyleia?fbclid=IwAR1CTC9Elv8oqIBITQF_jJpMtnxwUyZerK2aC5eHFxXqAICY-MVbvLTRRSO

http://users.sch.gr/dimandrik/taxidi_stin_ellada.htm?fbclid=IwAR1Pzpdq4dbpu4iRFvIw-YmgA6DpOnhRrqaq_qNAwqSI0BSnTTw_Zylsvhl

http://www.topoguide.gr/geology/geology_petrology.php?fbclid=IwAR0w1AIXuM3emw_lzQaapHDMiN8IZ_9ozsEGTggh9_F8xxq71qsRzonOW4

http://www.topoguide.gr/geology/geology_petrology.php?fbclid=IwAR0w1AIXuM3emw_lzQaapHDMiN8IZ_9ozsEGTggh9_F8xxq71qsRzonOW4

https://www.domogroup.gr/ell/categories/Elliniki-Ksyleia?fbclid=IwAR1CTC9Elv8oqIBITQF_jJpMtnxwUyZerK2aC5eHFxXqAICY-MVbvLTRRSO

http://users.sch.gr/dimandrik/taxidi_stin_ellada.htm?fbclid=IwAR1Pzpdq4dbpu4iRFvIw-YmgA6DpOnhRrqaq_qNAwqSI0BSnTTw_Zylsvhl

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CF%81%CE%BF%CE%BA%CE%B1%CE%BB%CE%BF%CF%80%CE%B1%CE%B3%CE%AD%CF%82%CF%80%CE%AD%CF%84%CF%81%CF%89%CE%B1>

<https://www.greenbuildingsolutions.org/sustainable-design/>

<https://www.kmbdg.com/news/energy-engineering-company-sustainable-building-design/>

<https://www.wbdg.org/design-objectives/sustainable>

https://apothesis.lib.hmu.gr/bitstream/handle/20.500.12688/5286/Kolonia_Pantalou2011.pdf?sequence=1&isAllowed=y

https://www.designorate.com/principles-of-sustainable-design/?fbclid=IwAR11ILXd9fe_zgLr2pJHaWPLlrWDPUhSYGGwrfjDKonrP-vON24xaBrp4pQ

[https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9E%CE%B5%CE%BD%CE%AF%CE%B1_\(%CE%BE%CE%B5%CE%BD%CE%BF%CE%B4%CE%BF%CF%87%CE%B5%CE%AF%CE%B1\)](https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9E%CE%B5%CE%BD%CE%AF%CE%B1_(%CE%BE%CE%B5%CE%BD%CE%BF%CE%B4%CE%BF%CF%87%CE%B5%CE%AF%CE%B1))